

Vestitorul

numelui lui Iehova

"Prăjeruire, cât mai este din noapte?"

Isaia 21.11

Vol. VI - Ianuarie, 1937 - No. 1

Conținutul:

Obadia partea II	3
Obadia partea III	11

Apare o dată pe luna

Editori:

**SOCIETATEA DE BISLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.**

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.
SOC. ANONIMĂ

Strada Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agențiul activ al său la formarea tuturor lucrurilor: că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om: că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voință legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte: că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s-au născut ca păcătoși și n-au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului: că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om: că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume: că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova: că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ: că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Adrese pentru comandă :

România : Str. Crișana 33, București 2.
Cehoslovacia : Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugoslavia : Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța : 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia : 66, rue de d'Intendant. Bruxelles
Statele-Unite : 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada : 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia : 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual :

România : Lei 120.—
Pentru străinătate : Lei 150.—
Cehoslovacia : Coroane 24.—
Franța : Franci francezi 20.—
Belgia : Franci belgieni 24.50
Statele-Unite : Dol. 1.50

A V I Z

Abonatorii cari în anul 1936 și-au achitat abonamentele lor regulat la timp, aceia vor primi fără întrerupere mai departe revista lor, așa cum a fost în anul trecut. Revista se va trimite pe baza garanției morale și pe cinstea lor că ei vor achita abonamentele lor la timpul punctuos. Abonatorii regulați numai atunci trebuie să scrie referitor la abonamentele lor dacă este vre-o schimbare de adresă sau de cantitate.

Abonatorii neregulați cari încă nici până acum nu și-au achitat abonamentele lor și sunt în reștanță cu ele, acela chiar dacă vor comanda, nu li se va trimite revistele până când nu și vor achita reștanțele lor și până când nu vor trimite înainte prețul abonamentelor lor pe anul 1937.

ADMINISTRAȚIA

„IEHOVA OȘTIRILOR”

Periodul de mărturie „Iehova oștirilor” cuprinde zilele din 6 până în 14 Februarie 1937. În acest timp se va lucra cu cărți și cu broșuri ca și până acuma. Faceți toate pregătirile necesare pentru această săptămână de lucru din bună vreme.

O B A D I A

PARTEA II-a

„Căci este o zi a Domnului oştirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat”. — Isaia 2 : 12.

IEHOVA oştirilor este conducătorul și comandantul războinicilor cari se luptă pentru dreptate. Forțele militare ale sale sunt conduse de împuternicitul său principal Christos Isus, Fiul său puternic, și oștirile Domnului nu cunosc de loc înfrângerea. Când Goliat, puternicul lăudăros al Filistenilor și servitorul Diavolului, a provocat oștirile Domnului, atunci David prea iubitul, care a fost un tip al lui Christos Isus prea iubitul Fiul al lui Dumnezeu, a zis filisteanului : „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu sulică și cu pavăză ; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oştirilor. În Numele Dumnezeului oștirii lui Israel pe care ai ocărât-o”. (1 Samuel 17:45) Izraeliții preumbresc pe Izraeliții spirituali ai timpului prezent, pe senuința lui Iacob, pe rămășița poporului lui Dumnezeu. Clerul arogant, obraznic, brutal și batjococitor, condus de ierarhia romano-catolică, s'a unit în război împotriva urmașilor adevărați ai lui Christos Isus cari pun mărturia Impăratului și a împărăției. Iehova oştirilor a lăsat să se scrie și să se raporteze de mult timp judecățile sale, și acum dă credincioșilor lui înțelegerea lor pentruca ei să aibă asigurare deplină că el care nu cunoaște nicio înfrângere va lupta luptele lor pentru ei. David cel antitipic cuprinde pe toți membrii credincioși ai trupului lui Christos, și printre ei și pe rămășița care se află acum pe pământ, și aceștia stau față în față cu ierarhia romano-catolică și preoții aliații cu ea într-o luptă crâncenă în care nici nu se va ceré și nici nu se va da iertare. Dumnezeu, prin profeții lui, numește pe preoțimea sau pe elementul religios cu nume ca „Esau”, „Edom”, „Iudumea”, „Filistenii” și alte nume diavolești, însă toate numele acestea înseamnă unul și același lucru. Iehova descopere celor ce-l iubesc și-l servesc în modul cel mai clar că la timpul său fixat va nimici pe creaturile acestea rele. Deoarece ei știu că Domnul va câștiga biruința, merg plini de încredere la război întocmai ca David. Despre acest război zice Iehova : „Căci sabia Mea s'a îmbătat în ceruri ; iată, se va pogori asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc. Sabia Domnului este plină de sânge, unsă cu grăsime, cu sângele mieilor și țapilor, cu grăsimea răuînchilor berbecilor ; căci Domnul ține un praznic de jertfă la Boțra, și un mare mă-

cel este în țara Edomului. Pâraiele Edomului se vor prefăce în smoală, și pulberea lui în pucioasă ; da, țara lui va fi ca smoala care arde”. — Isaia 34:5,6,9.

Aceste cuvinte pozitive, ale judecății lui Iehova arată sfârșitul ierarhiei. Pentruca voiește Iehova să ececute asupra ei această judecată ? „Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion”. (Isaia 34:8) Aceste profeții sunt confirmate pe deplin prin profeția lui Obadia (versetul 10) ; și acum să ne întoarcem la studiul acestei profeții.

Descoperirea înțelesului profeției lui Obadia, este astăzi o mare incurajare pentru poporul lui Dumnezeu. Cel ce se teme într-adevăr de Dumnezeu și și dă silința să umble umilit cu el, prin urmare în armonie cu poruncile sale și cu legea organizațiunii sale, acela nu se va teme nici de oameni și nici de Diavol, ci punându-și toată încrederea în Dumnezeu își va continua cu curaj împlinirea datoriei. Iehova poruncește poporului său acum să se secole și să meargă la război împotriva preoțimii ; apoi Domnul se adresează reprezentanților religiei, preoțimea, care a pângărit atât de mult numele său și zice : „Iată, te voi face mic printre neamuri, vei fi cel mai disprețuit”. — Obadia 2.

Din zilele lui Nimrod religiunea a jucat un mare rol printre națiuni, și ea a fost mijlocul principal pe care la întrebuițat Diavolul pentru a înșela pe popor. De la organizarea ierarhiei romano-catolice această instituțiune religioasă neflegiuită s'a dat drept reprezentanta lui Dumnezeu pe pământ, în timp ce-a fost cea mai mare bandă făcătoare de rău care a chinuit vreodată popoarele pământului. Inșă a venit ziua când Iehova va face pe acești conducători religioși „mici printre neamuri” și foarte disprețuiți. Această instituțiune rea, ierarhia a terorizat timp de mulți ani poporul de rând al națiunilor ; ea a domnit prin fraudă, înșelăciune, minciuni, silă și apăsare ; această instituțiune diavolească s'a făcut vinovată de tot felul de blasfemuri sau hule, și bărbații cari formează această organizațiune sunt aroganți, despotici și cruzi, și în contra lor a rostit Iehova această judecată : „Voi face să înceteze mândria celor trufași și voi doborî semeția celor asupritori”. (Isaia 13:11)

Martorii lui Iehova sunt acum tari in credinta si curajosi in lupta, stiind in mod sigur ca ziua liberării a sosit.

Martorii lui Iehova nu iau parte la războiul Armagedonului, și nici nu vor face lucrul acesta niciodată. Ei sunt acum în război cu reprezentanții lui Satan de pe pământ, și cei credincioși trebuie să rămână și vor și rămânea fermi și statornici și trebuie să se dovedească ca bărbați și oșteni ai Domnului. Rămășița desfășurată acum o adevărată activitate de război prin faptul că proclamă mereu judecățile lui Iehova, vestește numele lui și ține sus steagul ca poporul să afle că el este singurul Dumnezeu și Liberător adevărat. (Isaia 62:10) Prin vestirea adevărului martorii lui Iehova dau pe față înșelătoriile conducătorilor religiei organizați, în deosebi cele ale ierarhiei romano-catolice, și Dumnezeu lasă să se facă aceasta prin servii lui sub conducerea lui Christos Isus pentruca la timpul rânduit domnii comerțului și ai politicii să poată vedea susținerea înșelătoare a preoțimii; năi departe pentruca și poporul de rând să poată vedea și înțelege cât de mult a fost înșelat și purtat de nas de preoțime, și în ce chip nerușinat a fost jefuit de fructele lucrului său cinstit. Prin aceea că Domnul face să se explice acum adevărul și să se deie pe față blasfemia reprezentanților religioși a preoților. îi face să fie „cei mai disprețuiți” oameni. Oamenii cinstiți din toate confesiunile, oricare ar fi naționalitatea sau credința lor, aud acum adevărul, îl cred și-l primesc, și toți aceștia disprețuiesc pe fățarnicii cari au defăimat numele Domnului pentruca să-și poată satisface poftelor crude și egoiste. Iehova și Christos Isus fac acum mici pe aceste organizațiuni religioase prin aceea că zădărnicesc semnele acestor mincinoși și-i fac nedemni în ochii oamenilor lumii. „Așa vorbește Domnul... Eu, Domnul... zădărnicesc semnele celor mincinoși, și arăt ca înșelători pe ghicitori: fac pe cei înțelepți să dea înapoi, și le prefac știința în nebunie”. — Isaia 44:24,25.

A sosit ziua când națiunea aleasă a lui Iehova trebuie să se scoale și să lupte cu îndrăzneală pentru adevăr. Ei îi zice Iehova acum: „Incredeti-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Sinea veacurilor (după Biblia engleză: țărâni vesnice). El a răsturnat pe cei ce locuiau pe înălțimi. El a plecat ceata îngâmfată; a doborât-o la pământ, și a aruncat-o în țărână. Ea este călează în picioare, în picioarele săracilor (săracilor în spirit, urmașii adevărați ai lui Christos Isus), sup: poștii celor obișduiți (cari au lipsă de ajutorul lui Dumnezeu și-l și primesc)”. (Isaia 26:4—6; Matei 23:12) Intocmai ca Esau, preoțimea a avut ocazie odată să aibă parte la dreptul de naștere; însă ea l-a disprețuit. Ea a refuzat să facă cunoscut numele și împărăția lui Dumnezeu, și acum luptă cu toată puterea ca să împiedece ca alții să vadă și să primească împărăția. Ea se înalță pe sine însuși înfruntă pe Domnul și disprețuiește Cuvântul lui, și lor le zice Domnul Isus: „Oricine se va înalța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi închideți oamenilor Impărăția cerurilor: nici voi

nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre”. — Matei 23:12,13.

Esau a părăsit țara făgăduinței și pentru a-și satisface ambițiunea egoistă s'a stabilit în muntele Seir. Când a venit Esau acolo a găsit pe Horiti în acel loc. (Deuteronomul 2:12) Aceștia au fost locuitori de stânci. Esau a alungat pe acei locuitori dela început. Edomiții sau urmașii lui Esau și-au făcut cuibul apoi sus pe vârful stâncilor și au devenit locuitori ai stâncilor. Ierarhia romano-catolică, împinsă de ambițiunea egoistă a preoțimii ei de a stăpâni și supraveghea popoarele pământului, a dat laoparte în mod asemănător pe alții și a pus mâna hoștește pe ceace nu i-a aparținut, și astfel și-a constituit pentru folosința ei egoistă o moștenire cu proprietatea altora. Ea s'a instalat pe înălțimi și susține că Papa sau capul organizațiunii ei este piatra fundamentală pe care nici porțile iadului sau ale locuinței morților nu o pot birui. Ea n'a clădit pe stâncă adevărată. Christos Isus, imaginea exactă a lui Iehova, Stâncă cea mare. (Deuteronomul 32:4) Edomiții preumbresc pe preoțimea ambițioasă, în deosebi pe ierarhie, care a stăpânit peste popor cu aroganță și a disprețuit adevărul și apângărit numele lui Dumnezeu. Banda clerului ierarhiei romano-catolice s'a înălțat pe sine cu mare trufie și a emis susținerea că șeful acestei organizațiuni este asemenea lui Dumnezeu. Clerul va fi condamnat din însăși gura lui, căci mândria lui nu cunoaște margini. Iată declarația unui membru influent de al ierarhiei romano-catolice. Acest citat este luat din cartea „Ecclesiastical Dictionary” de Ferraris și apare în această carte sub subtitlul „Papa”. Susținerile blasfematoare ale acestui articol pe cari le cităm mai jos urmăresc numai scopul ca să facă prin această o impresie puternică asupra oamenilor lesne crezători pentruca să-i poată silii cu atât mai ușor să deie ascultare ierarhiei diavolești; „Demnitatea și grandoarea papei sunt de așa fel încât el nu mai este un om, ci este asemănător lui Dumnezeu al cărui reprezentant este... De aceea este încoronat papa cu o coroană întreită, și anume ca împărat al cerului, al pământului și al iadului. Maiestatea și puterea papei nu se întind numai peste lucrurile cerului, pământului și ale iadului, ci și peste îngeri: căci el este superiorul lor, așa că dacă ar fi cu puțință ca îngerii să se rătăcească dela credința sau să nutrească sentimente contrare ei, ei ar putea fi judecați și excomunicați de papa... El posedă demnitate și o putere atât de mare încât ocupă acelaș scaun de judecată cu Christos, așa că orice face papa pare a purcede din gura lui Dumnezeu... Papa este, așa zicând, Dumnezeu pe pământ, singurul prinț al credincioșilor lui Christos, cel mai mare împărat al tuturor împărățiilor, posedând plinătatea puterii, și lui i s'a încredințat guvernul împărăției pământești și cerești. Papa are o autoritate și putere atât de mare încât poate să modifice, să explice și să interpreteze legea divină. Papa poate lucra câteodată în contra legii divine prin limitare, explicare, etc.”.

Iehova a cunoscut dinainte înălțarea de sine a bandei fățarnice de preoși, cu deosebire a ierarhiei

romano-catolice, și de aceea a pus pe profetul său să scrie: „Căci mândria inimii tale te-a dus în rătăcire, pe tine, care locuiești în crăpăturile stâncilor, și dominești în înălțime: de aceea, tu zici în tine însuși: 'Cine mă va arunca la pământ?' — (Obadia 3.

„Cel trufaș este atât de umplut de grandoare și importanța sa proprii, încât este orb față de toate lucrurile cealalte, și astfel se înșală pe sine însuși. Dacă nu se întoarce dela această cale va cădea cu siguranță. „Mândria merge înaintea picirii, și trufia merge înaintea căderii”. (Proverbe 16:18) Mândria duce repede la săvârșirea de păcate prezumțioase cari sunt o rusine înaintea lui Dumnezeu și a tuturor celor ce iubesc dreptatea. „Cel ce defaimă pe aproapele său este fără de minte, iar cu-mintele tace”. (Proverbe 11:12; trad. Dr. N. Nitulescu) Edomiții au locuit sus în crăpăturile stâncilor, s'au ținut pe sine de cea mai mare importanță și au privit cu dispreț la alții. În mod asemănător clerul ierarhiei și aliații lui s'au plasat pe sine cu mult deasupra altor oameni: ei se poartă plini de mândrie și trufie și se țin pe sine cu mult mai superiori turmei comune. Ierarhia romano-catolică numeste pe poporul ușor de înșelat și prea increzător care sprijinește și susține organizațiunea ei nelegiuită „populațiunea catolică” și sileste pe bieții oameni să mărturisească preoților nelegiuiți toate slăbiciunile lor pentruca poată ca atât mai ușor să le poată scotea banii din buzunar și să-i jefuiască. Ierarhia romano-catolică este crudă și batjocoritoare, mândră și severă. Ei trăiesc pe spinarea poporului de rând pe care l-au înșelat și l-au făcut să creadă că preoțimea este reprezentanta Domnului și ierarhia o organizațiune divină. Pentru a înșela pe popor mai departe, membrii ierarhiei se numesc pe sine „părinți”, și toți catolicii afară de ierarhie sunt numiți „copiii bisericii”. Toți copiii adevărați ai acestor cecosi veninoși nu sunt legitimi, deoarece ei și-au făcut o regulă de a nu se căsători, fără îndoială mânași de dorința de a nu fi mărginiți la o singură familie. Toată cliența această de popi este în mod vădit foarte îndepărtată de marea stâncă Iehova Dumnezeu, și de piatra lui principală, capul, piatra fundamentală și conducătorul organizațiunii sale, Christos Isus. Dacă ar călca într'adevăr în urmele Domnului și i-ar reprezenta cu adevărat, ei n'ar arăta atâta părințire între oameni, ei s'ar cugeta la aceea că Domnul Dumnezeu și Christos Isus nu au în vedere fața oamenilor și ei ar lucra în mod asemănător. Acești oameni însă n'au frică de Dumnezeu. Ei di-pretuiesc cuvântul său limpede care este adresat tuturor acela cari susțin a-l servi: „Frica Domnului să fie peste voi: vegheați asupra faptelor voastre, căci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere fața oamenilor, nici nu se primesc daruri”. (2 Cronici 19:7) Acești preoți fățarnici împing pe cei săraci laoparte și îi silesc să se spovedească la un preot nelegiuit ascuns într'o cușcă sau într'un dulap, căruia îi soptesc printr'o gaură. Dacă vine la spovedanie un om bogat sau influent, i se dă cu mult mai mare atențiune și anume în proporțiune cu

suma pe care o întinde prin gaură în cușcă. Așa se face lucrul acesta cu deosebire în biserica așa numită „Sfântul Petru” din cetatea Vaticanului. Acolo se pot vedea adeseori oameni săraci, nenorociți îngenunchind pe lespezile acelei clădiri, și băgând bani în deschizătura sau gaura dulapului și soptind în urechile preotului care se află înăuntru dulapului. Că astfel de fapte sunt disprețuite în ochii lui Dumnezeu reiese din această declarațiune ce se află în Cuvântul lui: „Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: 'Tu ești în locul acesta bun!' Și apoi ziceți săracului: 'Tu stai acolo în picioare!' Sau: 'Sezi jos la picioarele mele!' Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi judecări cu gânduri rele? Dar dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sunteți osândiți de Lege ca niște călători de lege”. — Iacob 2:2—4,9.

10 Preoțimea protestantă a timpului prezent urmează conducerea ierarhiei. Aceste scripturi se aplică tuturor acelor cari au consimțit să facă voia lui Dumnezeu, sau cari din pricina susținerilor lor se află într'un legământ iacui de a face voia lui, și aceasta desigur cuprinde în sine pe preoți deoarece ei susțin a fi reprezentanții lui Dumnezeu. Cei ce iubesc pe Dumnezeu urmează cu totul o altă cale, după cum este scris: „Domnul este stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeuul meu, stâncă mea, în El mă ascund, scutul meu, zăbăritura care mă scapă, și întăritura mea!” (Psalm 18:2) „Dela capătul pământului strigă că: 'Tine cu inima măhnită, și zic: 'Du-mă pe stâncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!'” (Psalm 61:2) Urmașii credincioși ai lui Christos Isus se încred în Iehova, Stâncă cea mare, și în prea iubitul său Fiul, piatra fundamentală a organizațiunii sale.

11 În timp ce preoțimea, Edomiții antiîpici, se călește cu superioritatea lor și cu țărnia organizațiunii lor, ei fac guvernele lumesti „stâncă” lor. Ei se urcă la cele mai înalte situațiuni politice și iau parte la consfăturile acelor cari stăpânesc sub puterea dumnezeului invizibil al acestei lumi, Satan Diavolul. Acești membri ai clerului au devenit călăreți îndemânațeci ai „fiarei”: căci ierarhia romano-catolică și ceilalți preoți aliați cu ea susțin în mod fals că reprezintă pe Dumnezeu și pe Christos, dar în același timp fac cauză comună pe față și în mod intenționat cu demni comertului mondial și cu politicianii de profesiune, și si învechinteză puterea cu să apese și să înșele poporul care îi sprijinește. Dumnezeu numeste pe această organizațiune fățarnică „curva”. (Apocalips 17:3—15) Clerul, nunându-și încrederea în țărnia lui proprie și lucrând în unire cu stăpânii comertului și cu politicianii cari-l sprijinec, se lăudă întocmai după cum a anunțat dinainte preotul lui Dumnezeu: „Cine mă va arunca la pământ?” Preoții știu foarte bine că nu sunt soriți de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei aud pe martirii lui Iehova vestind Cuvântul lui Dumnezeu și

explicând poporului hotărîrea formală a lui Dumnezeu de a arunca la pământ pe cei trufași și aroganți, și ei zic: „Cine sunt acești oameni pestilențiali cari caută să ne ruineze prin faptul că fac ațent poporul în lumina Sfintei Scripturi asupra noastră! Ce pot să facă ca să pricinuiască căderea noastră? Noi ne găsim doară într-o pozițiune bine fortificată, și de aceea urgia nu ne va putea ajunge. Iadul nu ne va putea birui“. Sunt ei puși în siguranță de trufia și lăudăroșia lor? Devenit-au invulnerabili pentru că ocupă situațiuni înalte printr-oameni cruzi și egoiști? Iehova răspunde la aceste întrebări prin profetul lui și zice Edomiților moderni: „Dar chiar dacă ai locui tot atât de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul“. (Obadia 4) Edomiții de astăzi, preoțimea, nu-și pot așeza cuibul atât de sus încât Dumnezeu să nu-i poată ajunge acolo dacă voiește. (Lucifer a încercat acelaș lucru, și Iehova i-a lăsat câmp liber activității sale rele: căci Dumnezeu a voit să aștepte timpul său bun când va arunca pe Diavol în pulbere. Lucifer s'a lăudat: „Voi fi ca Cel Prea Înalt. Imi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu“. La această declarație trufașă și lăudăroasă a celui rău Iehova răspunde: „Dar în infern [în cea mai adâncă uitare] iați-te aruncat, în groapa cea mai adâncă!“ (Isaia 14:12—15; trad. Dr. N. Nitzulescu) „Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negotului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân nemiști din pricina ta: esti nimic, și nu vei mai fi niciodată!“ — Ezechiel 28:18, 19.

¹² Iehova anunță prin aceasta regula sa după care se poartă cu cei ce se înalță pe sine însuși, cei înalți și puternici, cari se fălesc cu țaria lor și disprețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus a zis că acești preoți sunt copiii Diavolului, ai tatălui lor (Ioan 8:44) și ei vor fi loviți de aceeaș soartă ca tatăl lor.

¹³ Noi trăim acum în ziua lui Iehova. El trimite pe servii lui să proclame ziua răzbnării Dumnezeului nostru, și astfel poartă războiu cu Edomiții de astăzi: și când va fi făcută această parte a lucrului lor, Domnul va arunca în pulbere pe apăsătorii lăudăroși. „Privirea semeată a omului va fi scoborîtă, și îngâmfarea lui va fi smerită: numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea“. (Isaia 2:11) În această zi a lui Iehova toți cari-l iubesc vor cânta ca Psalmistul: „Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și fie slava Ta peste tot pământul!“ — Psalm 108:5; 113:4.

¹⁴ Edomiții din vechime au avut împărați cu mult timp înainte de a avea Izraeliții un împărat. Darea de seamă despre așezarea lui Esau arată că Esau a devenit mare între poporul lui, și că urmașii lui, Edomiții, au fost guvernăți de împărați, după cum este scris: „Iată împărații cari au împărățit în țara Edom, înainte de a împărăți un împărat peste copiii lui Israel“. (Geneza 36:31) Din timpul traversării deșertului de către Izraeliții,

gând spre țara făgăduinței, și-au manifestat Edomiții dușmănia față de Izrael, poporul ales al lui Dumnezeu; aceasta arată că Edomiții au fost sămânța șarpelui. (Geneza 3:15) În acelaș mod și Edomiții timpului modern au primit de mult timp pe împărații sau stăpânitorii vizibili ai organizațiunii lui Satan ca „înalte stăpâniri“, ba chiar și ei au devenit o parte a acestor „înalte stăpâniri“, și și-au întrebunțat influența totdeauna la aceea să întoarcă pe oameni dela Dumnezeu și să-i ducă la domnitorii pământești pe cari îi numesc „înalte stăpâniri“. Ei se străduiesc astăzi să silească pe toți oamenii, chiar și pe cei ce sunt consacrați cu totul lui Dumnezeu, să se incline înaintea ordinelor reprezentanților lui Satan. În tot cursul anilor trecuți Edomiții moderni, clerul, au fost dușmanii deschiși și jurați ai celor ce se închină cu adevărat Dumnezeului Celui Atotputernic și lui Christos Isus, și cari fac aceasta prin proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu al adevărului. Această dușmănie a preoțimii împotriva urmașilor adevărați ai lui Christos Isus dovedește definitiv că preoțimea este „sămânța“ Șarpelui, a tatălui lor, Satan Diavolul, întocmai după cum a numit Isus pe preoțimea timpului său și cum declară Dumnezeu despre toți cari se împotrivesc lui.

¹⁵ În anul 1914 Christos Isus a fost pus de Iehova pe tron: dar Edomiții moderni, clerul, au lepădat pe Christos, Regele, Martorii ~~lui Iehova~~ au mers din ordinul său și au vestit tuturor cari au voit să asculte că Domnul este în templul lui cel sfânt și poruncește tuturor să deie ascultare cuvintelor sale; însă preoțimea a lepădat pe Regele lui Iehova și s'a declarat deschis pe partea organizațiunii lui Satan și ca o parte a ei. Acum caută să-și facă cuibul sus în stânci prin aceea că iau conducerea în lucruri politice și silesc pe învățători și pe școlari să practice salutarea steagului și să se incline înaintea oamenilor împotriva voinței lor, și să facă aceasta disprețuind porunca formală a lui Dumnezeu. (Exodul 20:3—5) Această manoperă a ierarhiei și a comploticilor ei nu este decât o nouă încercare de a nimici pe aceia cari iubesc și servesc într'adevăr pe Iehova Dumnezeu, și a nume prin supunerea lor deplină sub stăpânirea dictatorială a ierarhiei, a lezuitorilor ei și a oamenilor ei de paie politici. Ei știu foarte bine că nu pot găsi nici o ocazie împotriva martorilor lui Iehova, numai dacă nu vor găsi ună în legătură cu legea lui Dumnezeu. (Daniel 6:6) De aceea s'au pus să pregătească nenorocirea „la adăpostul legii“, întocmai după cum a prezis Dumnezeu. (Psalm 94:20) Ei știu foarte bine că martorii lui Iehova sunt cu băgare de seamă la aceea de a asculta fiecare lege a țării care este în armonie cu legea lui Dumnezeu; și pentru aceasta dușmanii făuresc legi care sunt direct contrare legii lui Dumnezeu, sperând, că prin aceasta vor putea prinde pe martorii lui Iehova și-i vor putea nimici. Ei știu foarte bine că fiecare urmaș adevărat al lui Christos Isus trebuie să asculte legea lui Dumnezeu înainte de toate și în tot timpul. (Faptele Apostolicilor 5:29) Preoțimea apucă această cale pentru ca să poarte o luptă de cete mici în contra martori-

lor lui Iehova. Membrii ierarhiei se ascund înapoia instrumentelor lor politice și-i îndeamnă să asvârle săgețile lor asupra urmașilor adevărați ai lui Christos Isus. Foarte semnificativ sunt următoarele cuvinte adresate martorilor lui Iehova de către un judecător de poliție, un instrument voluntar al ierarhiei, care prezidă tribunalul din Irvington, New Jersey: „Eu vă voi combatere și vă voi înșepa în spate. Eu voi lupta împotriva voastră până la sfârșitul amar”. Prin aceasta un magistrat care a jurat să aplice legea fără părtinire dă de înțeles pe față că el se află sub conducerea, controlul și direcțiunea ierarhiei, reprezentanța vizibilă a Diavolului. Preoțimea nu cutează să lupte deschis și în lumina Cuvântului lui Dumnezeu fiindcă știe prea bine că Cuvântul lui Dumnezeu mărturisește împotriva ei. Ea luptă, așa zice profetul lui Iehova, „ca niște femei” (Ieremia 51:50), adică ea încearcă să câștige biruința într-un mod nedemn de un bărbat, prin atac dela spate, trăgând de păr, prin asvârlire de săgeți dintr-o ascunzătoare, întunecoasă și prin rănire când potrivnicul ei nu este atent.

¹⁶ Cei ce iubesc pe Dumnezeu și pe Regele lui într-adevăr și i se închină în spirit și în adevăr, își dau bine seama de faptul că prezentul este un timp de război între Edomiții moderni și urmașii credincioși ai lui Christos Isus. Totuși aici nu este vorba de un războiu cu arme trupesti deoarece martorii lui Iehova nu luptă niciodată cu astfel de arme de război. Cei credincioși și adevărați întrebuintează „sabia spiritului”, și această armă este puternică, întărită de Dumnezeu ca să surpe întăriturile cari stau ascunse înapoia muntelui de minciuni. (2 Corinteni 10:4) Edomiții de astăzi, adică clerul, s'au instalat pe înălțimi, fortificați în cetățile lor de munte unde încearcă să se mențină prin alianța lor cu împărații sau stăpânitorii acestei lumi. De aceea se tem ei este descoperirea minciunilor și fățarniciilor lor înaintea ochilor oamenilor. Ei cugetă, cu drept, că între politicieni și domnii comerțului se află un număr de bărbați onestți cărora le-ar putea displace minciunile preoțimii. Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu despre numele lui, Împăratul lui și împărăția sa este acela pe care-l întrebuintează Iehova pentru a descoperi locul de scăpare sau adăpostul minciunilor. Martorilor lui Iehova li s'a poruncit să înalțe steagul Domnului, acesta este adevărul, și să meargă înaintea oamenilor de bine pe calea împărăției. Aceasta înseamnă războiu! (Isaia 62:10) Acest războiu este în curs de mai bine de zece ani și din an în an devine tot mai violent. Preoțimea nu poate rezista singură asaltului adevărului, de aceea cere ajutor dela puterile stăpânitoare și le zice să făurească legi pentruca să prindă prin ele pe vestitorii credincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu, să-i puie sub acuză și să-i arunce în închisoare.

¹⁷ De acest asalt al adevărului împotriva neleguirii și fățarniciei fortificate se servește Domnul pentru a trezi pe Ionadabi sau pe „mulțimea mare de oameni”. Christos Isus în templu judecă acum națiunile: înaintea lui sunt adunate toate națiunile, și în deosebi se ocupă acum cu așa-zisa

„creștinătate”. El trimite pe credincioșii lui luminați, cari formează clasa „servului credincios și înțelept”, și le poruncește să proclame de pe acoperișurile caselor ceea ce au învățat în locul ascuns al Celui Prea Înalt. Servilor lui credincioși le zice Domnul: „Să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuț care nu va fi cunoscut”. Apoi asigură pe credincioșii lui că apele adevărului vor inunda adăpostul minciunilor. „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ei temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă”. (Matei 10:26—33; Isaia 28:17); Dacă aceste cuvinte ale Domnului nu se aplică războiului și nu înseamnă războiu — atunci ce înseamnă? Aceasta este un război ce trebuie purtat până la sfârșit, și în acest războiu vor muri fără îndoială unii din martorii lui Iehova; însă este sigur să chestia sau cauza lui Iehova va ieși biruitoare în toată privința din acest conflict. Cei credincioși nu se vor teme de aceea ce le-ar putea face dușmanii, ei se vor lăsa în nădejdea Domnului și vor merge drept înainte. Iehova și-a dat cuvântul că grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, și Dumnezeu își ține totdeauna cuvântul. Acest războiu dă ocazie „caprelor” să se înfiereze pe sine ca unele de acestea: pentru „alte oi” ale Domnului aceasta este ocazia să se facă cunoscut ca unele cari se pun pe partea organizațiunii Domnului. Voi care sunteți în legământ pentru împărăție nu vă lăsați să fiți înșelați prin sofisticările oamenilor. Nu vă lăsați să fiți înșelați prin raționamentele celor înțelepți în felul lumii sau prin eforturile viclene ale lui Satan de a vă face să credeți că poporul lui Dumnezeu „nu isprăvește acum nimic”, ci „numai după Armagedon va aduna pe mulțimea mare de oameni”. Steagul Domnului trebuie ridicat acum și trebuie dus înainte cu curaj și fără frică pentruca oamenii de bine, adică mulțimea mare de oameni, să vadă și să apuce calea pe care trebuie să umble. Dacă neglijăm datoria noastră sau nu o facem și permitem să ne slăbească mâinile, vom pierde toate. (Ezechiel 3:17—20) Tot ce avem de făcut este să ascultăm poruncile Domnului, și rezultatul va fi după voința lui. Domnul realizează acum toate întocmai după voia lui; și cine zice că servii Domnului „nu fac acum nimic ispravă” se face vinovat de un păcat plin de prezumțiune. Domnul își realizează scopul după voia sa. Cuvântul lui nu se va întoarce gol la el. Și totuși mai voiesc unii oameni să se prezinte înaintea voastră și să zică în mod smintit: „Unde sunt Ionadabi? Unde este mulțimea mare de oameni?” Cine vorbește așa nu are o vedenie și o înțelegere spirituală a Cuvântului lui Dumnezeu. Cugetați-vă la aceea că ați încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu și ați intrat în legământul pentru împărăție; și că de aceea trebuie să sunați din trâmbiță, să dați alarmă și să proclamați adevărul și nu-i permis să încetați de a face aceasta; mai departe că lucrul acesta trebuie făcut acum pentruca mulțimea mare de oameni să audă adevărul și să găsească calea spre Sion.

¹⁸ Iehova așteaptă timpul fixat de el pentru a a-

runca pe dușman în pulbere și pentru a-l zdrobi. Iehova zice tâlharilor de codru semeți și trufași, cari atacă pe martorii lui Iehova din ascunzătoare și cari cugetă că sunt invulnerabili pentru că s'au fortificat pe înălțime: „Dar chiar dacă ai locui tot atât de sus ca vulturul, chiar dacă îți ai aseza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul”. Fiți siguri că Iehova va și face lucrul acesta; de aceea fiți tari în Domnul și în puterea tăriei sale. Edomișilor de astăzi cari se înalță pe ei înșiși le zice acum Iehova: „Frica de tine [pozițiunea ta însuflătoare de frică pe stâncile acestei lumi], în mândria inimii tale, te-au amăgii [făcându-te să crezi că ești capabilă să-ți asiguri prin forțele tale siguranța, făcându-te multumita tu însăși și independentă de Dumnezeu], tu ceace locuești în crepăturile stâncilor, cel ce stăpânești înălțimea munților și chiar de-ți vei înălța cuibul tău, ca vulturul, încă și de acolo te voi coborî, zice Domnul; Și Edomul va ajunge pustiu, tot ce ce va trece pe lângă el, se va îngrozi, și va batjocori pentru toate plăgile lui”. — Ieremia 49:16-17.

¹⁷ Haman a fost un urmaș al lui Edom. (Geneza 36:1-12) El a fost ridicat la rangul de mare vizir al împăratului, a devenit foarte sarcastic, semeț, arrogant și tiranic; și Domnul l-a înjosit. (Ester 3:1, 7:10) Edomul este unul din părțile organizației lui Satan, Babilonul; spiritul Babilonului este și spiritul Edomului, și despre această clică nelegiuirea zice Iehova: „Pogoară-te și sezi în țărăni, fecioară, fiica Babilonului; sezi pe pământ, fără scaun de domnie, fiica Haldeilor; căci nu te vor mai numi supțirică și plăcută. Tu ziceai: 'Eu voi fi doamnă!' și nu te-ai gândit, nici n'ai vădit că lucrul acesta are să se sfârșească. Ascultă însă acum, tu cea dedată plăcerilor, care stai fără grijă și zici în inima ta: 'Eu, și numai eu, nu voi fi niciodată văduvă, și nu voi fi niciodată lipsită de copii!'” — Isaia 47:1,7,8.

²⁰ De aceea în scripturile de mai târziu, cari au fost scrise la îndemnul lui Iehova, Edomul a fost simbolizat prin „curva cea mare”. (Apocalips 17:1-6) Deoarece urmașii lui Edom reprezintă de acumenea potrivnici de ai poporului lui Dumnezeu, organizațiunea edomită (Edomișii de astăzi) sunt sortiți nimicirii depline. Iehova, vorbind de Edom sau Edom, anunță ce va veni în ziua lui Iehova peste Edomișii moderni: „Căci este o zi de răzbuire a Domnului, un an de răscolire și răzbuire pentru Sion. Pâraiele Edomului se vor preface în smoală, și pulberea lui în pucioasă; durara lui va fi ca smoala care arde. Nu se va stinge nici zi nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci. Din neam în neam va fi pusuit, și nimeni nu va trece prin el în veci”. — Isaia 34:8-10.

²¹ Să ținem în minte că stărpirea completă a Edomișilor de astăzi este lucrul lui Iehova pe care-l va face prin Christos Isus. Partea rămășiței în acest război este vestirea zilei răzburării Dumnezeului nostru și cântarea și preamărirea numelui său pentruca mulțimea mare de oameni să audă aceasta și să aibă ocazie să se pună pe partea lui Iehova și a organizațiunii sale înainte de a fi nimiciti dușmanul; și ei trebuie să facă să sare a-

vertismentul pentruca alții să aibă ocazie să deie atențiune avertismentului. Edomișii prezentului se războiesc din îndemnul Diavolului, cu martorii lui Iehova cari sunt din Sion; despre judecățile pustitoare ale Domnului cari vor fi executate din acest motiv în contra Edomișilor este scris: „Căci sabia Mea s'a îmbătat în ceruri; iată, se va pogori asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc”. (Isaia 34:5) Mărturia martorilor lui Iehova trebuie să precedeze lucrarea de nimicire și să fie sfârșită înainte de a se începe această lucrare. (Matei 24:14-22) Esau a trăit din sabie, și Domnul Isus zice despre urmașii lui Esau, Edomișii, că vor pieri prin sabie. (Matei 26:52) Mai înainte însă, după cum arată Domnul, trebuie dărâmat adăpostul minciunilor prin care sunt legați întreolaltă Edomișii de astăzi și în dosul căruia își ascund lucrul infam, demascând cu totul pe cei răi înaintea ochilor lumii. Aceasta este campania în care întrebuițează Dumnezeu pe martorii lui, și războiul acesta este în timpul prezent în curs.

²² Preoțimea s'a înălțat ea însăși la situațiuni înalte și a făcut pe marii stăpâni ai comerțului și pe domnitorii politici să creadă că preoțimea este o parte absolut esențială a guvernelor pământului și că ea formează partea lor cea mai importantă și tăria lor de neînving. Domnul se va îngriji de aceea că Edomișii timpului modern să fie înjosiți la treapta ce li se cuvine, să fie dați pe față, să fie făcuți de rușine și să fie adânc umiliți, și cu privire la aceasta este scris în Cuvântul lui: „Și cele zece coarne, pe cari le-ai văzut și fiara, aceștia vor uri pe curvă și o vor face pusie și goală și cărnurile ei le vor mânca și o vor arde de tot cu foc. Căci Dumnezeu a pus în inimile lor ca să facă gândul lui și să împlinescă un singur gând”. (Apocalips 17:16,17: Noul Testament în limba română) Întocmai ca Esau preoțimea așa zisului „creștinism” organizat” a devenit de mult timp vânători, și disprețuind făgăduințele lui Dumnezeu, au mers de atunci încace la vânat cu celelalte grupe stăpânitoare ale lumii lui Satan. Ei au trăit de atunci încace din profitul intrigilor și manoverelor lor rețel dirijate de puterea și influența lui Satan; aceasta înscamnă tot atâta cât a zice că au trăit din sabie. Ei au închis un ochi față de fiecare război de cucerire, ba de multe ori l-au aprobat pe față, și au susținut adeseori în mod fățarnic că sunt pentru pace, dar în același timp au binecuvântat pe bărbații cari au plecat la măcelul semenilor lor. Preoțimea a întors spatele Biblicii cu voința, și încearcă chiar și aceea să o facă de batjocură în ochii lumii, punând înțelepciunea ei în locul Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Ea si-a vândut dreptul de naștere pentru o ciorbă de linte ca să-și mulțumească poftetele. Ea și-a făcut alegerea și va suporta urmările. În această zi când făgăduința dată lui Avraam a apărut în plină lumină celor ce iubesc pe Dumnezeu, și când acești martori credincioși reprezentați, de Iacob merg cu zel în toate părțile și fac cunoscut plini de credință însemnarea acestui drept de naștere, Edomișii de astăzi încearcă să omoare pe acești servi credincioși ai lui

Iehova. Dumnezeu însă va răzbuna pe servii lui și-și va înălța numele la timpul său rânduit.

P u s t i i r e

²³ Iehova întrebuintează o ilustrație potrivită pentru a arăta ce complet va fi devastată sau pustită preoțimea. El compară activitatea hoților și tâlhărilor cu soarta pe care o vor cunoaște reprezentanții religiei, preoțimea: „Dacă ar fi intrat la tine niște hoji, sau niște tâlhari de noapte. — cum ești de pustit! — ar fi luat ei oare mai mult decât ar fi putut? Dacă ar fi venit niște culegători de vie la tine, n'ar fi lăsat ei niciun strugure pe urmă?” — Obadia 5.

²⁴ Cât de departe ar merge un hoj sau un tâlhar. Hojii de obicei iau cu sine repede tot ce văd și apoi o iau la sănătoasă. Culegătorii de vie lasă ceva pe vițele de vie pentru culesul de după aceea. (Deuteronomul 24:21) Când Iehova va descoperi adăpostul minciunilor și va da pe față duplicitatea și fățarnicia preoțimii, atunci nu va lăsa să rămână nimic din această clică, ei o va mătura complet. Tot așa și martorii lui Iehova în acest războiu care se desfășură actualmente, în conformitate cu ordinea lui Dumnezeu și în ascultare față de poruncile sale, nu vor cruța pe nimeni, cum a cruțat la timpul său Saul pe regele Agag în mod neascultător. Ei nu-i permis să aibă în vedere fața oamenilor, ci trebuie să asculte cu totul pe Domnul. Popii au jefuit și au apăsât timp de mulți ani de zile pe poporul rus, și când a sosit ziua, când li s'a răsplătit pentru aceasta, atunci ceilalți conducători ai religiei au făcut străduințe în scopul ca să lese în Rusia câțiva struguri ecleziasției beatinșii. Amintim aci că în 2 Februarie 1930 „papa” Ambroziu Ratti a protestat în mod public în contra „prigonirilor religioase” din Rusia. După acel protest a urmat imediat un protest asemănător al arhiepiscopului anglican de Canterbury și York, al marelui rabin din Londra și al arhiepiscopului Manning din New York, ceace arată din nou că întreg clerul lucrează mână în mână. Din ierarhie și din preoții altor confesiuni, Iehova, contrar cu ceace fac hoji și culegătorii de vie, nu va lăsa să rămână nimic. Prin profetul lui zice celor fățarnici: „Cum ești de pustit!”

²⁵ Numele Esau înseamnă „păros la pipăit”, îndemânatec în arta înșelării. (Geneza 25:25) Lui Esau cel modern (sau Edomiților) îi place să se îmbrace „într-o manta de păr ca să înșele” pe alții și să-i facă să creadă că cei deghizați în felul acesta ar fi profeți. (Zaharia 13:4) Esau și-a ales o țară muntoasă ca locuință. (Geneza 36:8) Edomiții moderni de asemenea și-au ales ca locuință guvernele aspre, crude, bestiale și inaccesibile ale organizației lui Satan. Aceste locuri înalte și fortificate însă nu-l vor putea scăpa nicidecum de mânia Domnului: „Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s'au descoperit comorile!” — Obadia 6.

²⁶ Edomiții din vechime au fost foarte bogăți și și-au umplut locuințele cu pradă pe care au furat-o dela caravanele cari au umblat între Eufrat și Egipt. Ei au impus un tribut greu comercianți-

lor și traficantilor de tot soiul cari au traversat țara lor. În acelaș mod și Edomiții moderni, în deosebi ierarhia romano-catolică, s'au îmbogățit peste măsură de mult și și-au umplut comorile cu mari bogății pe cari le-au scos prin fraudă și înșelăciune din buzunarele poporului lesne crezător. În fiecare zi de plată a fabricilor și întreprinderilor comerciale, ierarhia trimite pe niște biete femei înșelate și îmbrăcate în negru, ca să strângă bani dela lucrători sub pretextul că aceasta s'ar face pentru un scop bun; și aceste colecte fac cu puțință ierarhiei să ducă o viață îmbelșugată. Aceste colectante se duc în birouri și în case de comerț și le părăsesc cu buzunarele pline. Această organizațiune se servește de diferite mijloace de constrângere pentru a stoarce mari sume de bani din industriași, comercianți și din toți acia cari ocupă situațiuni importante și-i amenință cu pagube materiale și spirituale dacă nu dau bani de bună voie. Chiar și numai aceasta ar fi de condamnat; dar când te gândești la aceea că clică preoților cere mari sume de bani dela aceia căroro le-a murit cineva pentruca răposatii lor să aibă parte de o „înmormântare demnă” după cum o numesc ei, atunci acest mod de stoarcere de bani dela popor trebuie numit neapărat nesimțitor și nelegiuit, fără să mai vorbim de minciuna și înșelăciunea care există în acest caz. Preoțimea așa zisă „protestantă” se laudă iarăși înaintea oamenilor înstăriți cum s'a întâmplat de curând în Pittsburg: „Această biserică costă trei milioane de dolari; cum poate să se obrăznicească cineva să linească în apropierea ei un afiș în care se face reclamă pentru martorii lui Iehova!” Inșă Iehova zice despre toți acești reprezentanți ai religiei fățarnici, semeți și batocoritori: „Vai! Ce scormonit este [după trad. Dr. N. Nitzulescu: Cât de cu amănuntul s'a cercelat! ? sau !” în războiul care se află acum în curs, războiul, lucrând sub conducerea Domnului, cercetează toate lucrurile acestea ale preoțimii înșelătoare și o descopere înaintea ochilor publicului prin aceea că răspândește adevărul atât cel al faptelor istorice cât și cel al Cuvântului lui Dumnezeu. În acest chip demască Domnul pe „curva cea bătrână” și-i smulge hainele de pe trup; și când lucrarea martorilor lui Iehova va fi îndeplinită, atunci Dumnezeu va descoperi de tot pe toți cari au adunat comori mari pentru satisfacerea poftelor lor lacome și egoiste.

²⁷ Cetatea Vaticanului cuprinde mari comori pentru susținerea ierarhiei romano-catolice, și din acestea plătește această organizațiune înșelătoare și puternică toate cheltuielile ei peste măsură de mari. În întreaga „creștinătatea” această instituțiune rea posedă proprietatea cea mai aleasă și cea mai bine situată, și acolo își zideste clădirile. În toate statele această organizațiune fățarnică întrefine pe reprezentanții ei oficiali în mare lux plătit din prada pe care a smuls-o dela popor prin silire, fraudă și înșelăciune. Ea și-a putut ține ascunsă bogăția imensă timp de mulți ani dinaintea puterilor comerciale dar acum a sosit timpul când adevărul va fi descoperit, și de aceea zice Iehova despre această organizațiune: „Cum i s'au desco-

perit comorile!" Aceasta nu este nici judecata și nici declarația unui om, ci vestirea judecării lui Dumnezeu și a zilei răzbunării sale. A sosit timpul când cei ce iubesc pe Dumnezeu trebuie să facă cunoscut aceste judecări, și ei trebuie să facă așa pentru că Dumnezeu a poruncit lucrul acesta. Atât Sfânta Scriptură cât și faptele arată că a sosit timpul pentru a demasca pe aceia cari au dezonorat atât de mult timp numele lui Iehova, și de aceea zice Sfânta Scriptură: „De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme [și această vreme a sosit acum], până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întunec”. (1 Corinteni 4:5) Domnul a venit și este în templu, el desparte și judecă națiunile și trimite pe cântăreții lui să proclame adevărul și să descopere lucrurile ascunse înainte de a ridica brațul pentru a da dușmanului lovitura nimicitoare. Pentru că aceste lucruri să fie întipărite cât mai adânc în mintea celor cari-l iubesc și-l servesc, zice prin gura unui alt profet: „Oare, dacă ar veni niște culegători de struguri la timp, nu și-ar lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor? Dacă ar veni niște hoși noaptea, n'ar pustii decât până s'ar sătura! Dar Eu însumi voi despoia pe Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, și nu va putea să se ascundă. Copiii lui, frații lui, vecinii lui, vor pieri, și el nu va mai fi!” (Jeremia 49:9,10). Aceasta este declarația lui Iehova cu privire la ierarhia romano-catolică și preoții aliați cu ea, pângăritorii numelui său. Comorile ascunse ale Edomului modern nu sunt compuse numai din bogății ca clădiri și bani, ci ele cuprind și puterea politică a acestor organizațiuni religioase pe care o exercează printre domnișii comerțului și politicienii stăpânitori. Printre lucrurile ascunse cari trebuie date pe față și cari vor și fi descoperite acum se află și așa zisele „ultimile rituri”, cu cari preoțimea a pungășit și a înșelat pe popor și prin cari cei săraci au fost jefuiți de fructele lucrului lor. Această șarlatanie mai înflorește și acum și pricinuieste ca poporul de rând să sufere mare lipsă în privință spirituală și materială.

²⁸ Ziarele raportează că Naziști (național-socialiști în Germania) silesc pe Judei prin prigonirile lor să-și vândă proprietatea cu mare pagubă, și ei catolicii o cumpără. Un criminal lasă totdeauna înapoi o urmă prin care se trădează. Aci avem o altă dovadă că ierarhia se ascunde înapoi organizațiunii Nazistilor, care jefuiește pe o clasă de oameni economi în Germania și prigonește pe toți ceilalți cari nu se înclină înaintea ordinelor ierarhiei și ale Nazistilor, și numai pe aceia îi favorizează cari sprijinesc guvernul tiranic al acelei țări. La timpul rânduit mâna ierarhiei în Germania va fi dată cu totul pe față, și atunci lucrul ei nefast și câștigul ei adunat într'un chip rău vor fi descoperite și vor avea un sfârșit prematur.

²⁹ Când David a fost făcut de Domnul rege peste Izrael și a fost pus pe tron, Edomiții din vechime au fost dușmanii de moarte ai lui David și ai poporului ales al lui Dumnezeu pe care l-a guvernat. Edomiții au ținut în acel timp ocupată o parte a teritoriului pe care l-a împărțit Iehova seminției lui Avraam, și David a fost mânat în lupta sa îm-

potriva Edomiților de dorința de a îndeplini voința lui Dumnezeu. Acum marele David antitipic, Christos Isus, este pe tronul său, și Iehova i-a poruncit să împărțească în mijlocul dușmanilor lui. (Psalm 110:2) Edomiții de astăzi, reprezentanții religiei, sunt dușmanii de moarte ai lui David cel antitipic, și bine înțeles, ai rămășiței, Edomiții timpului prezent, preoțimea, au luat prin fraudă locul care se cuvine seminției adevărate a lui Avraam, și acum David cel antitipic trimite pe membrii trupului său, pe rămășița credincioasă, ca să deie pe față pozițiunea dușmanilor înainte de a-i distruge. Rămășița lucrează așa dar acum sub conducerea Domnului când proclamă lumii adevărul despre acești fătarnici reprezentanți ai religiei cari hulesc numele lui Dumnezeu și împărăția lui și cari se opun tuturor cari sunt pentru împărăția lui. Acest războiu este acum în curs după voința lui Dumnezeu. Ceeace stă în Sfânta Scriptură nu este cuvântul unui om, și citarea de fapte în legătură cu scripturile despre Edomiții moderni nu este o acuză ce vine dela oameni, ci se face după voința Domnului pentru că în această zi adăpostul minciunilor să fie descoperit și dat pe față. Nu rămășița strânge pe mulțimea de oameni, pentru că acesta este lucrul Domnului. Rămășița vestește însă adevărul ca să se știe că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, ca astfel oamenii cari sunt cu bunăvoință față de Dumnezeu, cari aud adevărul, să se poată pune pe partea lui și să urmeze poruncile sale și să intre în rândurile mulțimii mari de oameni. Ce absurd și contrar Bibliei este când zice cineva acum: „Lucrarea pe care o facem acum când strângem pe mulțimea mare de oameni este ca mici cartofi în comparație cu cecece vom face după Armagedon”. Faptul că Iehova descopere acum poporul său înțelesul profetiei sale, ca de pildă tablourile profetice despre Iehu, cetățile de scăpare, Samson, Filistenii și altele, dovedeste definitiv că este voința sa ca rămășița să cunoască aceste lucruri cari au fost scrise în vechime pentru întărirea ei și mărirea nădejdii sale, și că ea trebuie să facă cunoscut aceste adevăruri, altora în conformitate cu voința lui Dumnezeu. Ce-ar putea să întărească mai mult pe rămășița în speranța sa decât a ști că lucrarea căreia i se consacrază acum corespunde voinței lui Dumnezeu, că împlinește ordinul său când transmite oamenilor cu bunăvoință mesajul adevărului, pentru că să poată cunoaște calea spre Sion, să ieie loc în organizațiunea lui Dumnezeu și să formeze mulțimea mare de oameni care va lauda vecinic numele lui Iehova? Vreo încercare de a face pe rămășiță să creadă că lucrul ei principal cu privire la mulțimea mare de oameni se va face numai după câțiva douăzeci de ani, n'are altceva de scop decât de a face pe martorii lui Iehova să înceteze în străduințele lor și să devină neglijenți față de datoriile și privilegiile lor. Dar rămășița care este devotată într'adevăr lui Iehova și împărăției sale și a studiat cu atențiune în anii din urmă profetiile Domnului când le-a descoperit înțelesul, nu va fi influențată să lese să-i slăbească mâinile. Ea vede că războiul este în curs și că trebuie să lupte fără

incetare, și că partea ei în luptă se compune din aceea de a vesti mărirea lui Iehova și de a aduce Domnului o jertfă necurmată în dreptate. Rămășița este urită acum de puterile stăpânitoare ale tuturor națiunilor. Întocmai după cum a fost urit Isus când a fost pe pământ. Rămășița credincioasă se bucură acum că-i este permis să sufere ocările cari au venit peste Domnul și Capul nostru. Următoarele cuvinte inspirate se aplică rămășiței: „Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui. Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui”. — Evrei 13:13,15.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1, 2. Descrie dispozițiunea războiului în care i se dă un loc rămășiței lui Dumnezeu din mila sa. Ce se arată dinaintea prin scena raportată în 1 Samuel 17:45 și ce precizează declarația lui Isaia 34:5, 6, 9?

Alin. 3. Arată că profeția lui Obadia corespunde declarației din Romani 15:4.

Alin. 4. Cui se aplică cuvintele din Isaia 13:11, și cum?

Alin. 5, 6. De ce fel este lucrarea făcută acum de martorii lui Iehova? Pentru ce o fac? Care este scopul ei anunțat dinaintea și dovada că acest scop este împlinit?

Alin. 7. Arată că faptele cu privire la ierarhia romano-catolică împlinesc darca de seamă profetică despre Esau și Edomiți.

Alin. 8—12. Aplică Obadia 3 și precizează clar la cine face aluziune acest text; arată și aplicarea textelor din 2 Cronici 19:7 și Iacob 2:2-4,9. Compară modul de a lucra al

acelora cari iubesc pe Dumnezeu cu faptele Edomiților antitipici. Arată, în lumina scripturilor, care va fi slăvitul căii Edomiților?

Alin. 15—15. Explică și aplică Geneza 46:31 și dușmănia Edomiților față de Izraeliți, și arată cum se împlinește astăzi această profeție.

Alin. 16, 17. Pentru ce se împotrivesc Edomiții de astăzi marturilor lui Iehova și-i combat? Ce scop se ajunge prin războiul care este în timpul prezent în curs? Cum reiese din aceasta clar ce important este de a merge acum cu curaj și cu zel drept înainte?

Alin. 18—20. Ce sfârșit va avea după declarația din Obadia 4 și alte scripturi înrudite, înălțarea de sine de acuma a dușmanului?

Alin. 21, 22. Ce trebuie să ținem totdeauna în minte cu privire la partea rămășiței în acest război, cu privire la timpul când trebuie să-și îndeplinească partea sa și cu privire la scopul părții cu care a fost însărcinată? Care este atitudinea prezentă a Domnului față de Edomiți moderni, și cum se va purta mai târziu cu ei?

Alin. 23, 24. Arată ce ilustrație potrivită sunt cuvintele din Obadia 5.

Alin. 25—28. Arată că numele Esau, locul pe care și l-a ales Esau, și înșelăciunea și șila practicate de Edomiții din vechime au fost profetice. Când și cum s'a cercetat cu amănuntul Esau? Când și cum se împlinește declarația din Ieremia 49:10?

Alin. 29. Arată ce drept a lucrat David când a pornit cu război împotriva Edomiților? Ce s'a arătat prin aceasta dinaintea? Ce legătură are lucrarea rămășiței cu strângerea mulțimii mari de oameni? Cum arată aceasta că ce necesar este de a lucra a cu m cu zel? Aplică Evrei 13:13,15.

(W. T. din 1 Iunie 1956).

O B A D I A

(PARTEA III-a)

Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimieit cu desăvârșire pentru totdeauna. Obadia 10.

IEHOVA DUMNEZEU este Cel Prea Înalt și mai presus de el nu există nimeni. Orice creatură care se înalță pe sine la un loc înalt săvârșește un păcat plin de prezumțiune și se face pe sine o uriciune în ochii lui Dumnezeu. Lucifer a fost acela care a zis: „Mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt”. (Isaia 14:13,14) Diavolul a format o conspirație și a atras în ea o ceată de creaturi spirituale și o mulțime de creaturi pământești. Acei conspiratori au provocat pe Dumnezeu și au ocărit numele lui sfânt. Sfârșitul acestor conspiratori este nimicirea, în conformitate cu judecata scrisă a lui Iehova. (Ezechiel 28:18,19) Regula lui Dumnezeu este fixată, și Dumnezeu nu se schimbă. Nemicirea este sfârșitul tuturor conspiratorilor nelegiuți. Numele Iehova stă în legătură strânsă cu poporul lui credincios. A urî pe acest popor înseamnă a urî și pe Iehova și Christos Isus. Cine complotază în contra poporului lui Dumnezeu,

complotază împotriva Domnului. Iehova a înălțat pe Christos Isus la cel mai înalt loc în organizațiunea lui. Partea cea mai înaltă a unui munte este creștetul muntelui, și despre pozițiunea la care a fost înălțat Isus Christos de Dumnezeu, Iehova zice: „Totuș, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel Sfânt”. — Psalm 2:6.

Diavolul, Gog, ingerii răi, preoșimea și alții conspiră împreună în contra lui Dumnezeu și în contra unșilor lui. (Psalm 2:2,3) Christos Isus, Regele și Judecătorul, care este acuma prezent în templu, trimite pe cei unși și aprobați ai lui să vestească mesajul împărăției, și toți cari se dovedesc ca credincioși și adevărați față de el cu ocazia venirii acestui mesaj, formează o parte a națiunii sfinte a lui Iehova. Cei ce urăse pe Dumnezeu și Christos și pe rămășița credincioasă conspiră împreună să distrugă pe rămășița sau pe „națiunea sfântă”, după cum stă scris: „Fac planuri pline de

vicleșug împotriva poporului Tău, și se sfătuiască împotriva celor ocrotiți de Tine. Veniți, zice ei, să-l nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel! Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta. — Psalm 83:3—5.

² In conspirațiunea amintită aci Edomiții sunt menționați în mod special. (Versetul 6) In conspirațiunea din timpul prezent de a nimici pe martorii lui Iehova, ierarhia romano-catolică sau preoțimea joacă rolul principal. In această conspirațiune sau în acest legământ au fost atrași și stăpânii comerțului mondial și domnitorii politici profesionali. Acum zice Iehova prin profetul lui Obadia: „Toți cei uniți cu tine te-au izgonit înapoi până la hotar, prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpânit. Cei ce mâncău din pâinea ta și-au întins curse, pe cari nu le-ai băgat de seamă!” — Obadia 7.

⁴ Preoțimea a îndemnat pe ceilalți tovarăși de legământ ai ei să urască pe cei ce stau pe partea lui Iehova și a Regelui său, și din același motiv sunt acum martorii lui Iehova, după cum zice Domnul: „urși de toți [de toate națiunile], din pricina Numelui Meu”. (Matei 10:22) Conspiratorii sunt toți împotriva lui Dumnezeu și a împărăției lui și împotriva tuturor cari sunt pentru această împărăție. Aliații preoțimii implicați în conspirațiune sunt fără îndoială puternicii cari sunt numiți „povățuitori ai turmelor” reprezentanților religiei. Aceștia sunt „împărații pământului” cari „au curvii” cu Edomul, „curva” cea bătrână, sistemele religioase. (Apocalips 17:1.2) Aceștia formează împreună părțile numărului „șase sute șasezeci și șase” sau ale „numărului fiarei”. (Apocalips 13:18) Despre acești confederați sau aliați, despre povățuitorii turmelor, zice Domnul prin profetul lui: „Toți cei uniți cu tine te-au izgonit înapoi până la hotar”, adică te-au împins până la marginea extremă pentru ca să te prăvălească în adânc. Acești aliați, grupele stăpânitoare comerciale și politice, discern în tine fățarnicia Edomiților de astăzi; de aceea le arată ușa și le poruncesc să iasă. Este interesant de a observa în această legătură că în bătălia din valea Beraca, Iehova oștirilor, Dumnezeu bătăliei, a răspândit între oștirile aliate o astfel de confuzie încât Moab și Amon s-au aruncat asupra Edomiților și i-au nimicit, și după aceea „s-au ajutat unii pe alții să se nimicească”. (2 Cronici 20:25) Acest tablou pare a arăta că „povățuitorii turmelor” vor da pe preoțime în mâinile unei mitocănimii care nu o va cruța deloc. Aceasta însă nu înseamnă neapărat că povățuitorii turmelor sau mitocănimia vor arăta apoi ceva bunăvoință față de rămășița lui Iehova. Servii lui Dumnezeu așteaptă dela el și dela Regele lui ajutor și ocrotire și dela nimeni altcineva.

⁵ Vorbind mai departe despre Edomiți, Iehova zice prin profetul lui: „Prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpânit”. După traducerea Dr. N. Nitulescu: „Cei ce erau în pace cu tine [bărbații păcii tale; nota marginală a Bibliei americane] te-au amăgii și te-au întrecut”. Traducerea engleză Rotherham redă acest text în felul următor: „Bărba-

ții pe cari obișnuiai a-i saluta”, sau „bărbații cari obișnuiau a te saluta”. Iată o altă traducere mai literală după nota marginală a traducerii Rotherham; „Bărbații salaam-ului [salut ceremonial orientat] tău”. Faptele de astăzi împlinesc în mod exact această profecie. Preoțimea și povățuitorii turmelor ei, stăpânii comerțului și politicianii, au format o societate de admirațiune mutuală. Clerul face marilor politicieni sau „marilor oameni de stat”, după cum îi numesc, niște complimente foarte măgulitoare și arată față de ei cel mai mare respect precum și față de zarafi pe cari obișnuiesc a-i numi „mari financiari”. In predicile lor preamăresc din amvoane bunătatea și virtuțile acestor povățuitori ai turmelor lor, și țin mâna la spate pentru a lua mită și nu iau deloc în seamă numele lui Iehova și al Regelui său. „Povățuitorii turmelor”, politicianii și stăpânii comerțului, dau mare respect preoțimii, și dau preoților nume ca „părinte”, „sfinția voastră”, „doctor”, și alte titluri asemănătoare.

⁶ Un politician conducător din timpul prezent, într-un discurs rostit în 25 Februarie 1936, a invitat pe toți preoții tuturor confesiunilor să formeze o „fraternitate”, după cum a numit-o el, și să se unească laolaltă și să lupte în mod energic împotriva acelor cari demaschează sau atacă „credința” lor. Preoțimea și povățuitorii turmelor ei se linguesc mutual și se felicită unul pe altul. Cu ocazia marilor ceremonii, politice sau de altă natură, preoții umblă după locurile dintâi la astfel de banchete, și după scaunele dintâi în adunări, și ce hucuro; aud când sunt salutați în public și când le zic oamenii, doctor, sfinția voastră, părinte sau papa! (Matei 23:6.7) Dar alianța lor a ajuns termenul extrem, și iată-o la sfârșit.

⁷ Preoțimea astăzi nu se sprijinește pe Dumnezeu și pe Christos, ci se lasă în nădejdea de a fi nutrită și de a i se ținea rangul mare de către povățuitorii turmelor ei. Dar despre această alianță nelegiuită zice Iehova: „Cei ce erau în pace [alianță] cu tine [și în cari te-ai încrezut] te-au amăgii și te-au întrecut”. Tocmai aceasta este ceea ce are de aștepta această „sămânță a șerpelui”.

⁸ Sfânta Scriptură descoperă că zarafii vor fi sătui de a asculta mai departe de „sfătătorii spiritali” ai lor, conducătorii religiei, și-i vor izgoni dela ei, întocmai cum a procedat odinioară Napoleon cu clerul și după cum au procedat înainte de aceasta cu câțiva ani și bolșevicii din Rusia. Bărbații politicii și ai lmei financiare, cari formează „povățuitorii turmelor” sau „fruntașii turmelor”, știu foarte bine că preoții sunt fățarnici, cari deși susțin a fi urmași ai lui Christos totuși organizează și pun la cale prigonirea bărbaților inofensivi și a femeilor inofensive cari nu fac altceva decât voința lui Dumnezeu prin aceea că vestesc numele și împărăția lui, Dumnezeu zice prin profetul-lui că preoțimea va ajunge limita, și iată că acum s-a ajuns această margine.

⁹ In decursul unui lung timp politicianii și financierii au câștigat cele necesare ca „să unghie pâinea preoțimii cu mult unghie”, prin aceea că au înălțat-o și au făcut pe poporul de rând să creadă că

preoimea este vrednică de această onoare: și așa a sprijinit și poporul de rând pe preoime cu sumele pe cari le-a dat, iar cei bogăți au sprijinit pe preoime fiindcă au eugetat că ea le-ar putea fi de folos. Ei au șezut cu ea la masă și au mâncat din ceace le-a oferit preoimea. Domnul bine înțeles a prevăzut aceasta și a prezis-o cu cuvintele următoare: „Cei ce mâncau din pâinea ta și-au întins curse”. Cu alte cuvinte: Preoimea a fost privită mult timp ca un ajutor al marilor politicieni și al bărbaților marelui comerț care le dă sfaturi, și preoții conducători au căutat din partea lor să îngrijească pe fruntașii turmelor lor cu un fel de „hrană spirituală”. După cum arată profesia vine însă timpul când acești fruntași ai turmelor vor observa progresul războiului dintre Edomiții moderni și rămășița Domnului, și văzând ei împiedicarea Edomiților vor zice despre aliații lor de odinioară, adică despre preoime: „Suntem sătui de ei! Pentru ce să lăsăm pe acești scoici să rămână prinse mai departe de corabia noastră? Hai să ne scăpăm de ele și să le aruncăm în valuri!”. Confirmând aceasta, profetul Domnului zice: „Și dacă va mai proroci cineva, atunci, tatăl său și mama sa [sprijinitorii și susținătorii săi], cari l-au născut, îi vor zice: „Tu nu vei trăi, căci ai spus minciuni în Numele Domnului” [adică: minciinosilor și înșelătorilor faularoni, voi nu reprezentăți deloc pe Dumnezeu și pe Christos Isus]; și tatăl său și mama sa, cei cari l-au născut [cari au aprobat și au susținut până atunci preoimea, care susține a fi profetul lui Dumnezeu], îl vor străpunge, când va proroci. Și dacă-l va întreba cineva: „De unde vin aceste râni pe cari le ai la mâni?” el va răspunde: „În casa celor ce mă iubeau [după alte versete: în casa prietenilor mei] le-am primit”. Zaharia 13:6; vezi „Pregătiri de Conflict”, pagina 252, în englezește.

¹⁰ Aceasta pare a arăta că preoimea în decursul războiului care este acum în curs va fi dată pe față, va fi înjosită și va fi lepădată, și după aceea, în Armagedon va urma nimicirea ei. În organizațiunea Diavolului afecțiunile se schimbă, prefinsa afecțiune se dă pe față, și oamenii cari au părut a fi cei mai buni prieteni cad pe neașteptate și devin dușmani neimpăcați. Ezechiel, profetul lui Dumnezeu vorbește în privința aceasta de „tencuieli de ipsos”, prin ceace această societate nu va putea fi ținută unită laolaltă. (Ezechiel 13:10—13:22:28) „De aceea, Oholiba, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că ațâți împotriva ta pe ibovnicii tăi, de cari și-ai înstrăinat inima, și-i aduc din toate părțile împotriva ta. Te vor desbrăca de haine, și vor lua podoabele scumpe cu cari te gătești. Se vor purta cu ură cu tine; îți vor ridica toate bogățiile, și te vor lăsa goală, goală de tot. Rușinea necurățiilor tale se va descoperi, rușinea nelegiuirilor și curviilor tale”. — Ezechiel 23:22, 26, 29.

¹¹ Preoimea n'are nicio înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru ei Cuvântul lui Dumnezeu nu este altceva decât o istorie a timpului de demult scrisă de niște bătrâni ciudați. Preoimea a lepădat Biblia. Deși mulțimea coplesitoare a faptelor, care poate fi văzută de fiecare, împreună

cu scripturile scrise pentru timpul prezent arată clar că Regele lui Iehova a venit, preoimea refuză să audă ceva despre împărăția lui Dumnezeu, și vestitorii împărăției lui Dumnezeu sunt urși și prigoniți violent de ierarhie și de aliații ei. De aceea zice Iehova prin profetul lui Obadia despre Edomiții de astăzi: „Nu este într'insul înțelegere” [faptă din urmă a versetului 7 din Obadia: după traducerea Dr. N. Nitzulescu]. Această profecție este confirmată pe deplin prin următoarele scripturi: „Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ei umblă în întunec: de aceea se clatină toate temeliele pământului”. (Psalm 82:5) „Nebunului nu-i este de învățatură, ci vrea să arate ce e în inima lui”. (Proverbe 18:2) „Niciunul din cei rai nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege”. — Daniel 12:10.

¹² Despre preoimea romano-catolică și despre alți popi cari sunt aliați cu ea stă scris: „Ei sunt un neam care și-a pierdut bunul simț, și nu-i pricepere în ei”. (Deuteronomul 32:28) Acești preoți sunt calăuze oarbe cari conduc alți orbi, și sfârșitul lor va fi groapa nimicirii. (Luca 6:39; Matei 23:24) Numai cine iubește și slujește pe Dumnezeu va primi înțelegere.

Intelepți în felul lumii

¹³ Ierarhia romano-catolică, în deosebi, și cei mai mulți preoți, în general, se țin înțelepți în înfunduraea lor. Ei nu posedă înțelepciunea care este de sus, și aceasta dovedește faptul că ei nici nu înțeleg și nici nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu. Ei cătează cuvintele oamenilor ca autoritate pentru felul lor de înțelepciune, așteptând că oamenii se vor lăsa conduși de aceasta. Ei se înalță unul pe altul, în timp ce se fălesc cu înțelepciunea lor proprie și rostesc cuvinte sonore și goale. Ierarhia în deosebi vorbește în limba latină pe care cei mai mulți oameni, cu deosebire Americanii, nu o înțeleg deloc. În acest chip speră să umple pe poporul de rând de admirațiune ca să exclame: „Vai, ce om minunat de înțelept este acesta!” Acești preoți sunt niște minciinoși intriganși și niște înșelători de frunte. Ei se țin în închipuirea lor atât de înțelepți încât își permit să ordoneze oamenilor ce le este permis să audă și să citească și ce nu. În locul Cuvântului lui Dumnezeu pun învățăturile lor. Trebuie să vie ziua când Dumnezeu îi va demasca și apoi îi va nimici pe deplin. De aceea zice Iehova prin profetul lui: „Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înțelepți din Edom și priceperea din muntele lui Esau?” — Obadia 8.

¹⁴ Ierarhia romano-catolică și instrumentele ei își închipuie a fi atât de înțelepte și importante încât își permit să zică autorităților, judecătorilor și micilor funcționari ce trebuie să facă și ce să nu facă; și până în ziua de astăzi au fost cei mai mulți din acești funcționari destul de nechibzuți pentru a-i asculta. Când o stațiune de radio difuză o chestiune importantă pentru popor, dar care este dis plăcută Edomiților de astăzi deoarece adevărul difuzat prin radio „vatămă simțămintele religioa-

se" ale lor, atunci merge imediat la administrația stațiunii de radio și cer ca să se oprească difuzarea programului respectiv și ei amenință în mod arogant și obraznic să păgubească în mod simțitor stațiunea de radio dacă nu se va împlini dorința preoșimii. Ierarhia trimite pe „oamenii ei înțelepți” și pe „Temeiustile smintite” ale sale la comercianți ca să-i amenințe cu boicotaj dacă îndrăznesc să expună ceva spre vânzare în magazinele lor ce este displăcut ierarhiei. În Washington, D. C., ierarhia a ocupat dela sine primul loc și poruncește ziarelor ce le este permis să tipărească și ce nu, și ziarele ca „Washington Star” și „Washington Post” sunt servitorii ascultători ai ierarhiei. În ce privește afacerile politice, ierarhia își convoacă din toate părțile țării oameni ei cari sunt gata de a zice da la orice, ocupă cu ei oficii politice importante și pizitiuni de cheie, ca de pildă oficiul de „director general al poștelor”, și dictează ce trebuie să se facă în afacerile politice ale națiunii. Preoșimea nechibzuită așa zisă „protestantă” este de părerea ei și-i dă ajutor de bună voie, și tot așa și rabinii iudei: deoarece ei toți eugetă că în rândurile ierarhiei se află înțelepșii lumii și lor trebuie să li se deie ascultare. Dar acum Domnul a dat viață unei lucrări și a lăcut-o să crească, care descoperă corupțiunea Edomiților de astăzi. Invățătura Sfintei Scripturi descoperă poporului că ierarhia și aliații ei n'au înțelepciunea dela Domnul, ci înțelepciunea acestei lumi care este diavolească și furgesă în ochii acelor cari doresc dreptatea. Războiul împotriva acestei bande nelegiuite merge mai departe și dovedește celor sinceri în țara noastră profetiilor că Edomiții de astăzi vor fi demascați cu totul peste puțin timp, și înșelătoria și fanfaronada lor se vor sfârși. Încă de pe acum observă mulți oameni de afaceri și mulți politicieni făfarnicia celor așa zisi „înțelepți” din preoșime, cari se apucă să deie altora sfaturi spirituale. Poporul de rând vede și recunoaște astăzi mai clar ca oricând înainte că preoșii sunt, cu voința sau fără voință, în neștiință despre Cuvântul lui Dumnezeu și de aceea nu pot fi priviți ca sfătuitori și gură. Înșelăciunea și făfarnicia ferrificată ale preoșimii vor fi descoperite pe deplin sub ochii publicului spre rușinea ei. Noi știm că aceasta este adevărat fiindcă Iehova Dumnezeu zice că aceasta se va întâmpla. (Isaia 28:17) De-pre preoști, Edomiții timpului modern, zice Iehova: „Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v'a închis ochii, proorocilor, și v'a acoperit capetele, văzătorilor. De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe să citească, și-i zici: 'Ia citește, te rog!' El răspunde: 'Nu pot, căci este pecetluită.'” — Isaia 29:10,11.

¹⁵ Deoarece preoșimea nu posedă decât înțelepciunea acestei lumi, ea n'are nicio înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu, și despre ea stă scris: „Înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: 'El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor'. Și iarăși: 'Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți. Știe că sunt deșarte'. (1 Corinteni 3:19, 20) „Căci este scris: 'Voi

prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți. Unde este înțeleptul? Unde este cârturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N'a proștit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?” (1 Corinteni 1:19, 20) Mai departe așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul său. Celce te-a întocmit din pântecul mamei tale. Eu, Domnul, am făcut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile. Eu am întins pământul. Cine era cu Mine? Eu zădărnicesc semnele celor mincinoși, și arăt ca înșelători pe ghicitori: fac pe cei înțelepți să dea înapoi, și le prefac știința în nebunie”. — Isaia 44:24, 25.

¹⁶ Când va aduce Domnul peste Edomiții de astăzi nenotocirea menționată? El zice: „În ziua aceea”, adică în ziua lui Iehova, când se va ridica pentru judecată ca să libereze pe ai săi și în deosebi ca să justifice numele său. Diavolul a întrebuițat pe preoșimea înțeleaptă în felul lumii timp de mulți ani ca să pângărească numele lui Iehova: dar acum a sosit ziua Domnului când se va răfui cu ei cu toți într'un clip îngrozitor. Pare a reieși clar din Sfânta Scriptură că Domnul, după ce va rupe ma-ca de pe fața preoșimii făfarnice, adică de pe fața ierarhiei și a complicilor ei, înapoia căreia se ascund când practică lucrurile lor rele, și după ce îi va face de dispreț și de rușine în ochii oamenilor, îi va stârpi literalmente. Ei au avut ocazie să cuncască pe Dumnezeu și să profite de dreptul de naștere al făgăduinței avraamice; dar întocmai ca strămoșul lor de odinioară Esau, au privit dreptul de naștere ca fără valoare și l-au lepădat cu dispreț. Ei au strâns laolaltă o mare masă de lesne crezători și i-au înșelat și i-au stors de bani ca să poată duce un traiu bun. Ei au avut îndrăzneala să facă pe păstorii turmei poporul de rând, dar nu spre folosul turmei, ci dimpotrivă, numai ca să se pască și să se îmbrace pe ei înșiși și să trăiască în belșug. Domnul a văzut răutatea lor dinainte și a pus pe profetul lui să scrie despre ei: „Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lâna, tăiați ce e gras, dar nu pașteți oile, ci le stăpâniți cu asuprire și cu asprime!” — Ezechiel 34:3,4.

¹⁷ Clerul nu numai că n'a nutrit sufletele flămânde cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, ci și-a întrebuițat toată puterea și influența pentru a împiedeca ca turma să fie hrănită de aceia care s'ar servi de adevăr pe Dumnezeu. De aceea zice Iehova Edomiților de astăzi, ierarhiei romano-catolice și celorlalți popi: „Este prea puțin pentru voi că pașteți în pășunea cea bună, de mai călcați în picioare și cealaltă parte a pășunii voastre? Că beți o apă limpede, de mai turburați și pe cealaltă cu picioarele? Și oile Mele trebuie apoi să pască ce ați călcat voi cu picioarele voastre, și să bea ce ați turburat voi cu picioarele voastre!” (Ezechiel 34:18, 19) Judecata Domnului Dumnezeu cu privire la acești păstori falși, Edomiții moderni, de clară că-i va ajunge picire sigură și nu vor găsi nicio cale de scăpare. „Gemeți, păstori, și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă, povățuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi, și veți cădea la pământ ca un vas de preț. Nu este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai

este nici o scăpare pentru povătuitorii turmelor!" (Ieremia 25:34, 35) Înțelepciunea lui Satan și cea a înțelepților acestei lumi va dispărea pentru totdeauna, și numele lui Iehova va fi înălțat pentru vecie.

¹⁸ Teman a fost o fortăreață importantă a Edomiților din vechime și de aceea simbolizează pe preoșii preeminenți tari în puterea organizațiilor bisericesti, și cari împreună cu șefii politici ai lumii ocupă primul rang în organizațiile religioase. Aceștia sunt numiți în Sfânta Scriptură în mod ironic „viteji”, și despre ei zice Domnul prin profetul lui: „Vitejii tăi, Temane, se vor spăimânta, pentruca toși cei din muntele lui Esau să piară ca mărul”. (Obadia 9) Este potrivit de a aminti în acest loc faptul că cei trei fățarnici sau înșelători religioși, cari au vizitat pe Iov cel suferind sub pretextul că vin ca mângâietori, au venit de fapt cu scopul ca să-l chinuiască fiindcă a fost devotat în mod credincios lui Iehova Dumnezeu. Elifaz a avut partea conducătoare la chinuirea lui Iov cu cuvinte ironice de compătimire, și acel Elifaz a fost din Teman. (Iov 2:11) Ierathia romano-catolică a avut conducerea la batjocorirea, prigonirea și torturarea martorilor credincioși ai lui Iehova și de aceea a fost preumbrită în mod potrivit de Elifaz. Ceilalți preoși ai „religiunii organizate” sunt trași după ea, și fac ceea ce văd că fac conducătorii ierarhiei romano-catolice. „Vitejii”, Temaniții, sunt în deosebi clerul romano-catolic, și acesta, după declarația formală a lui Iehova, se va spăimânta și va fi distrus.

¹⁹ Ce va spăimânta atât de mult pe acești Edomiți înțelepți în felul lumii din timpul prezent? Ei zic cu cuvinte pline de batjocură și lăudăroase: „napoia muntelui nostru de minciuni suntem siguri și bine ascunși; urgia nu va veni peste noi; cum ne-ar putea găsi?” La aceasta Iehova răspunde: „Adevărul va inunda adăpostul acestor minciuni și va descoperi fățarnicia acestor minciunosi intriganți”. Chiar și numai auzirea acestei vestiri din gura martorilor lui Iehova ustură urechile „înțelepților” Temaniți. Cu cât mai mult atunci când va fi sosit timpul fixat al lui Dumnezeu! Domnul zice că va pune în inimile stăpânitorilor și împărăjilor acestei lumi să desbrace și să lase goală pe „curva” cea bătrână și să o înfiereze, ceea ce o va spăimânta și mai mult și o va acoperi de ocară și rușine și dispreț. „Înțelepții sunt dați de rușine, sunt uimiți, sunt prinși: căci au nesocotit Cuvântul Domnului, și ce înțelepciune au ei?” (Ieremia 8:9) Aceste lucruri sunt făcute cunoscut acum martorilor lui Iehova cari sunt în război, și Dumnezeu le dăruiește această informațiune după plăcerea sa pentruca să poarte mai departe lupta împotriva dușmanilor cu răbdare, cu inimi pline de nădejde și cu curaj, și ei fac aceasta prin aceea că vestesc mesajul Cuvântului lui Dumnezeu cu zăbul obișnuit al casei Domnului. Cu ocazia facerii acestui lucru rămășița nu se va lăsa împiedecată de influența rea a acelor „înțelepți” inchipuiți cari se îngâmfează să zică Domnului ca mulțimea mare de oameni să fie adunată numai după ce va fi trecut „prima fază a Armagedonului” (după cum

o numesc ei în mod nechibzuit). Tinerii unei astfel de cuvântări prezumțioase înaintea poporului lui Dumnezeu de cineva care susține a aparține templului, înseamnă a pângări templul. Fără îndoială la astfel de persoane s'a cugetat apostolul când a scris aceste cuvinte: „Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici”. (1 Cor. 3:17) Templul lui Dumnezeu este sfânt.

Nimeni să nu se înșele: crede înțelept în felul nebul, ca să ajungă la viață. Toți cei ce au înțeles acum umăr la umăr că pășărea și-și vor da viața pentru Domnul: ei nu vor fi ochii altora și să exerce este întemeiată pe temelii solide.

„Iehova acum pe ră-mășița să vestească adevărul despre Edomiții de astăzi? Răspunsul este: pentruca adăpostul minciunilor clădit de ierarchie să fie dat pe față și să fie descoperit înaintea tuturor ochilor. Iehova zice că va demasca toate lucrurile ecleziastice, prin urmare toate lucrurile fățarnice și religioase, și după aceea le va stărpi cu totul: „Sabia [de execuție a lui Iehova care este precedată de Cuvântul său vestit prin gura martorilor lui] împotriva lăudăroșilor [sau minciunoșilor: după traducerea engleză a Biblicii], ca să ajungă ca niște oameni fără minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca să rămână incremeniți!” (Ieremia 50:36) „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „îmi întind mâna împotriva Edomului, îi voi nimici cu desăvârșire oamenii și vitele, îi voi preface într'un pustiu, dela Teman până la Dedan: vor cădea loviți de sabie”. (Ezechiel 25:45) „Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori!” (Ieremia 25:55) Va veni timpul, după cum zice Sfânta Scriptură, când acești Edomiți de astăzi înțelepți în felul lumii vor zice lăudându-se și plini de mândrie: „Acum avem pace și siguranță”, și „atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată” — 1 Cor. 13:12.

Motivul

²¹ Pentruce va umili Iehova și va face de rușine și apoi va nimici de tot pe Edomiții de astăzi, pe ierarchie și pe aliații ei? Prin profetul lui, răspunde: „Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimicit cu desăvârșire pentru totdeauna” (Verse-tul 10). Esau a manifestat tot mereu spiritul puterii brutale față de fratele lui Iacob. Din timpul când Esau și-a pierdut dreptul de naștere și Iacob a primit binecuvântarea, Iacob a fost prigonit de Esau: „Esau a prins ură pe Iacob, din pricina binecuvântării, cu care-l binecuvântase tatăl său. Și Esau zicea în inima sa: „Zilele de bocci pentru tatăl meu sunt aproape, și apoi am săucid pe fratele meu Iacob”. — Geneza 27:41.

²² Sfânta Scriptură arată că el a continuat să

prigonască pe Iacob; și această se aplică atât lui Esau cât și celor preumbriți de Esau. (Psalm 83:6; 137:7; Ezechiel 35:6—9, 14, 15) Din timpul când Edomiții de astăzi, preoții, au observat că Dumnezeu și-a manifestat favorul față de martorii lui credincioși, în deosebi față de rămasii din anul 1918, s'au străduit foarte mult să îi înțeleagă pe martorii lui Iehova, pe clasa sa la comerț și pic. În deosebi ierarhia și dacă îndrăznesc să țină dușmănia față de martori în magazinele lor ce este răspândit de acești mari Washington, D. C. Ierarhia încoace a descoperit noul loc și poruncește ziare catolice. Preoțimea să tipărească și ce nu și ziare ucidere în contra „Star” și „Washington Post”-ului. În decursul războiului ai ierarhiei. În ceea ce oți s'au întrunit în Filadelfia, ierarhia își convoacă din departe complotul loamenii ei cari sunt gata de a hova. Ei au tăurit o să cu ei oficii politice împotriva acesti martori, și prin ve, ca de bildă ofițerilor și printr'o înțelegere secretă a unor oameni stricați din oficiile publice le-a reușit să bagă pe câțiva dintre martorii lui Iehova în închisoare. Și după aceea conspiratorii au încercat să împiedece de a face recurs la instanțele judiciare superioare. Mai târziu când tribunalul suprem al Statelor Unite a cercetat din nou acele cazuri, martorii lui Iehova au fost puși imediat în libertate în schimbul unei cauțiuni; guvernul a respins apelul și sentința tribunalului inferior a fost confirmată. Acum ierarhia lasă și presa ei susține în mod fals că acei bărbați ar fi ocnași sau deținuți în libertate, deși știu foarte bine că o asemenea susținere este o minciună intenționată. Ierarhia nu este un ocnaș atât timp cât nu există o sentință definitivă în contra lui. Ierarhia însă nu are curajul să lupte deschis ca bărbații și să răspundă la acuzația lansată în contra ei și trasă din Sfânta Scriptură; ea preferă să lovenscă în tăcere și să pătească cugetele enoriașilor ei ca să nu audă mesajul împărăției al adevărului.

²³ După ce acestor preoți nelegăuiți nu le a reușit în contra așteptărilor lor, să se folosească de agitațianca spiritelor în decursul războiului mondial pentru a nimici pe martorii lui Iehova de atunci încoace au prigonit încontinuu pe rămasii credincioși. Edomiții de astăzi par a se vedea deloc că luptă de fapt împotriva lui Dumnezeu și

a Regelui său. Intocmai ca Fariseii din vechino-acești preoți ai timpului prezent s'au pus cu totul pe partea lui Cezar și nu recunosc pe nimeni altcineva decât pe împăratul lor. Prin faptul că prigonese pe martorii credincioși ai Domnului, după cum zice Isus, ei îl prigonesc pe el însuși, și Domnul nu va lăsa neobservată această nelegăuire. Matei 23:32—46.

Intrebări pentru studiu.

Alin. 1, 2. Arată motivul conspirației împotriva lui Iehova și împotriva unșilor lui. Cine se află în această conspirație și ce scop urmărește ea?

Alin. 3, 4. Cine sunt aliații prezisi în Obadia 7? În ce înțeles au izgonit pe Edomiții „înapoi până la hotar”?

Alin. 5—8. Mai departe, cine sunt „bărbații păcii tale” amintiți în versetul 3? și cum au manifestat această „pace”? Cum se împlinește: „Prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpânit”?

Alin. 9, 10. Ce este împlinirea cuvintelor: „Cei ce mănă din pâinea ta”, și „și și-au întins curse”?

Alin. 11, 12. Arată cu ajutorul scripturilor și a faptelor ce preoțimea n'a înțeles Cuvântul lui Dumnezeu, și pentru ce nu.

Alin. 13—15. Ce învățături sunt învățate de preoțimea mai cu seamă de ierarhia romano-catolică, și ce lucruri sunt întrebuințate pentru a-și asigura continuitatea puterii ei peste popor și sprijinul poporului pe veamă? Din ce se compune „lucrarea cindata” ce se face în timpul prezent, și ce se arată ca rezultat? Pentru ce umblă preoțimea în „înțelepciunea” ei în întuneric?

Alin. 16, 17. Aplică Ezechiel 34:3, 4, 18, 19, arătând ce justificate este nenorocirea prezisă în Ieremia 25:34, 35.

Alin. 18—20. „Vitejii tăi, Iemane”: cine sunt acestia? și ce se vor spăimânta”: cum și când? Cum se va realiza aceasta, „pentruca toți cei din muntele lui Esau să piară în măcel”? Ce avertizare potrivită cu timpul se poate vedea în legătura cu aceasta în I Corinteni 5:17, 18?

EDITORI:

Soc. de Biblie și Tractate „M. D. I.”

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33 :: București 2.

București, Ianuarie 1937

Anul VI No. 1-a

OBADIA

(Partea III-a continuare)

„Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimicuit cu desăvârșire pentru totdeauna”. — Obadia 10.

²⁴ Iehova și-a anunțat scopul de a umili pe acești prigonitori nelegiuți prin aceea că pune pe martorii lui să proclame mesajul său al adevărului în întreagă lumea; și urmând porunca sa martorii fac tocmai acest lucru. Adevărul uluiește pe ierarhie și acoperă pe oamenii ei de rușine. „Toți vrăjmașii mei vor fi acoperiți derușine”. (Psalm 6:10) „Să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu rușine și ocară, cei ce se ridică împotriva mea! Rușinați și înfrunțați să fie cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească ce-i ce-mi gândesc peirea!” (Psalm 35:26, 4) Aceia însă cari iubesc și servesc într’adevăr pe Dumnezeu, nu vor fi rușinați. Ei vor privi pe vrăjmași deschis în față și le vor spune adevărul. „Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine: ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără temeii”. (Psalm 25:3) „Doamne, să nu rămân de rușine când Te chem. Ci să rămână de rușine cei răi, și ei să se pogoare muți în locuința morților! Să amuțească buzele mincinoase, cari vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie și dispreț împotriva celui neprihănit!” — (Psalm 31:17, 18).

²⁵ Pentruca martorii lui Iehova să aibă asigurarea credinței și mângâiere și să fie capabili să poarte războiul lor în contra Edomiților de astăzi cu răbdare, Domnul continuă să le vorbească despre scopul lui formal de a nimici pe aceia cari au pângărit numele lui. Edomiților de astăzi le zice Domnul: „Vei fi nimicuit cu desăvârșire pentru totdeauna”. Mai departe Dumnezeu numește pe această preoțime fățarnică, dornică de prigoniri „poporul, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc”. (Isaia 34:5) Nu-i de mirare, deoarece nelegiuirea preoțimii este evidentă. Acești inchipuiți înțelepți în felul lumii cari susțin a fi reprezentanții aleși ai lui Dumnezeu și primitorii binecuvântării sale, și cari afirmă a domni în numele și în locul lui Christos Isus, sunt condamnați de Iehova, și el

zice: „Vei fi nimicuit cu desăvârșire pentru totdeauna”. Edomiții moderni s’au numit „nobili” și sunt priviți tot așa și de aliații lor. Ei au făcut pe aliații lor să creadă că în împărăția lui Dumnezeu le sunt rezervate situațiuni înalte; Domnul însă zice: „Nu vor mai fi în el fruntași (după alte traduceri: nobili), ca să aleagă un împărat, și toți voivozii lui vor fi nimiciti”. (Isaia 34:12) „Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentrucă a urmărit pe frații săi cu sabia, înădușindu-și mila, a dat drumul mâniei, și își ținea într’una urgia. De aceea, voi trimete foc peste Teman, și va mistui palatele Boțrei”. — Amos 1:11, 12.

²⁶ Cuvântul lui Dumnezeu zice că Edomiții vor suferi aceeaș soartă ca Babilonul și vor fi nimiciti pentru totdeauna. (Maleahi 1:4) O ură continuă îndreptată împotriva servilor credincioși ai lui Dumnezeu și ai lui Christos și prigonirea lor neîncetată este „un păcat spre moarte”. Domnul zice că acești prigonitori răi cari păcătuiesc în felul acesta sunt „capre” și vor merge în retezarea veșnică. (Matei 25:46; Diaglott, traducere engleză) Preoțimea a prigonit până în ziua de astăzi pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu într’un chip crud și nelegiuit. „Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, cari strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând”. — Luca 18:7, 8.

Impotriva împărăției

²⁷ Ierachia romano-cătoolică a fost totdeauna împotriva împărăției lui Dumnezeu în timp ce a zis în acelaș timp în mod fățarnic și înșelător că domnește prin drept divin și autoritate divină. În anii din urmă preoțimea așa zisă „protestantă” a trecut cu totul în lagărul ierarhiei romano-cătoolice, și acum formează toți împreună o singură bandă. În decursul războiului mondial aproape toți preoții aceștia au luat o atitudine în contra împărăției lui

Dumnezeu, și n'au voit să deie ascultare mărturiei că Domnul s'a întors și împărăția lui a sosit, și s'au unit împreună ca să prigonească în mod crud pe răspânditorii acestor adevăruri ale Domnului. Domnul zice acestei bande de popi ce sunt împotriva împărăției: „In ziua (în deosebi în 1917 și 1918, când preoțimea s'a străduit să facă să se voteze o așa zisă lege a spionajului, prin care a sperat să nimicească pe martorii lui Iehova) când stăteai în fața lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porțile lui, și aruncau sorțul asupra Ierusalimului, și tu erai atunci ca unul din ei!” — Obadia 11.

²⁸ Nu există numai o parte bună, și după Sfânta Scriptură „în fața lui” este atitudinea vrăjmașilor împărăției lui Dumnezeu. „In fața” împărăției sale stau Edomiții de astăzi, și aceasta a fost atitudinea lor de mult timp. Preoții din birourile de recrutare militare din America au fost aceia cari au insistat ca legea recrutării să se aplice în mod strict asupra martorilor lui Iehova, fără să se fie seama deloc de cazul lor de conștiință și de excepțiunile prevăzute de acea lege. Preoțimea a îndemnat pe guvern să decidă că „dispozițiunile legii de recrutare cu privire la cazurile de conștiință” nu se aplică martorilor lui Iehova fiindcă ei n'au fost o „organizațiune religioasă recunoscută”. Iarși preoțimea a fost aceea care a stăruit ca legea spionajului să fie aplicată împotriva poporului credincios al lui Dumnezeu, numai de aceea pentru că acești credincioși au vestit adevărul despre împărăția lui Dumnezeu. Aceiași prigonitori au încercat să si-lească pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu să ieie parte la războiul mortal, și au luat măsuri ca cei ce-au refuzat să facă aceasta să fie pedepsiți în mod crud. Preoțimea a fost aceea care a pricinuit întemnițarea multor martori credincioși ai Domnului, și când după terminarea războiului acei urmași plini de credință ai lui Christos Isus au lăncezit încă tot în temniță, preoțimea n'a făcut niciun pas pentru a obține o amnestie în favorul servilor lui Dumnezeu, ci dimpotrivă, a lucrat în contra punerii lor în libertate pentruca să rămână până la sfârșitul vieții lor în temniță. Preoțimea a fost aceea care a luat mai cu seamă parte la uciderea martorului credincios al lui Dumnezeu Antipa. (Apocalips 2:13, 11:7) Edomiți de astăzi cari formează împreună „curva” cea bătrână, sunt călare pe spatele fiarei de culoare stăcojie care-i poartă. — Apocalips 17:3.

²⁹ În decursul războiului mondial, „străinii” cu privire la Dumnezeu și la împărăția lui, au împiedecat pe servii credincioși ai lui Dumnezeu și au băgat pe mulți dintre ei înapoia gratiilor închisorilor,

au interzis proclamarea mesajului și au prigonit pe urmașii lui Christos Isus într'un mod încăpăținat. Acești „străini”, mai cu seamă ierarhia romano-catolică și complicii ei, cari n'au cunoscut nici pe Dumnezeu și nici împărăția lui, au baricadat cu efect porțile sau căile pe cari le-au întrebuintat servii lui Iehova pentru a intra și preamări pe Domnul, și dușmanii au tratat pe grupele poporului credincios al lui Dumnezeu atât de disprețuitor ca pe un câștig de joc în zări. Ei au înjosit, au pîngărit, și au ridiculizat organizațiunea pământească a lui Dumnezeu și au făcut-o să apară ca și când Dumnezeu n'ar putea da scut poporului său. Această prigonire diavolească a martorilor lui Iehova prin funcționarii statului s'a făcut din îndemnul preoțimii, și ea s'a asociat cu aceia cari au luat parte pe față la predare. Despre acești preoți zice Domnul: „Tu erai atunci ca unul din ei!” Clerul face în mod fărnice pe reprezentantul Domnului și pe sfătuitorul spiritual al „străinilor”, cari s'au îngrijit de întemnițarea servilor credincioși ai lui Iehova. Preoțimea a luat parte la conspirațiunea ce s'a urzit împotriva servilor lui Dumnezeu și împotriva împărăției sale, a îndemnat la comiterea tuturor atrocităților săvârșite împotriva lor și a stat în înțelegere secretă cu aceia cari au săvârșit toate grozăviile acestea. Dar acum Domnul poruncește martorilor lui să proclame scopul lui de a pedepsi pe dușmanii săi cum merită.

³⁰ Edomiții de astăzi, ierarhia și preoții asociați cu ea, au nutrit de mulți ani o ură arzătoare împotriva servilor credincioși ai lui Dumnezeu, și izbucnirea războiului mondial le-a deschis o ocazie de a da curs liber furiei lor. Cu bucurie răutăcioasă au salutat ziua când o nenorocire aparentă a dat peste propovăduitorii credincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu al adevărului; acum însă Domnul pune pe profetul lui să zică acestei bande rele și fărnice care este ierarhia: „Nu trebuia să te uiți mulțămît la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuia să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor' și nu trebuia să vorbești cu semeție în ziua strîmtorării!” — Obadia 12.

³¹ Clasa „servului rău” a stat în înțelegere secretă cu ierarhia și cu ceilalți preoți ca să aducă acea nenorocire aparentă peste martorii lui Iehova. Ei au fost atât de mulțumiți cu pedeapsa care a lovit pe servii credincioși ai lui Dumnezeu încât au rîs de plăcere. Când acești servi credincioși ai Domnului au fost întemnițați, preoțimea nu le-a adresat niciun cuvânt prietenos și nici n'a intervenit în favoarea lor; ea nu le-a dat nici măcar un pahar de apă ca să bea, nu s'a îngrijit deloc de trebuințele lor, ci, dimpotrivă, s'a bucurat într'un

mod arogant și nerușinat de necazurile lor, întocmai după cum face un șap înaintea potrivnicului său învins. Preoțimea s'a bucurat foarte mult despre aceea că servii credincioși ai lui Dumnezeu au fost aruncați în temniță, înțocmai după cum a prezis Domnul: „Și oamenii din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam, vor sta trei zile și jumătate; și vor privi trupurile lor moarte, și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. Și locuitorii de pe pământ se vor bucura și se vor veseli de ei; și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci chinușeră pe locuitorii pământului“. — Apocalips 11:9, 10.

³² Când preoțimea a văzut pe servii credincioși ai lui Dumnezeu în necaz, a răs de mizeria lor și s'a fâlit: „Ne-a reușit! Și acum ne-am scăpat de ceata pestilențială care ne-a supărat atât de mult timp“. Domnul le zice prin profetul lui: „Nu trebuia să vorbești cu semeție în ziua strîmătorării (poporului meu!)“

³³ Servii credincioși ai lui Dumnezeu, cari au fost cunoscuți în acele zile ca „Studentii Bibliei“, au fost singurii cari în decursul războiului mondial au ținut în mod ferm și nestrămutat la organizațiunea lui Dumnezeu și la Cuvântul său; și din pricina credincioșiei lor au fost prigoniți și pedepsiți la îndemnul preoțimii. Preoțimea a avut mare plăcere de aceasta și s'a revelat în felul acesta ca dușmana lui Dumnezeu, a poporului său și a împărăției sale. Știind aceasta dinainte, Domnul a făcut pe profetul lui credincios să scrie aceste cuvinte: „Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: Când va muri? Când îi va pieri numele?“ (Psalm 41:5) „Căci vrăjmașii mei vorbesc de mine, și cei ce-mi pîndesc viața se sfătuesc între ei, zicând: 'L-a părăsit Dumnezeu; urmăriți-l, puneți mîna pe el, căci nu-i nimeni care să-l scape!'“ (Psalm 71:10, 11) „Dar când mă clatin eu, ei se bucură și se strîng; se strîng fără știrea mea, ca să mă batjocorească, și mă sfășie neîncetat. Scrișnesc din dinți împotriva mea, împreună cu cei nelegiuți, cu secăturile batjocoritoare. Își deschid gura larg împotriva mea, și zic: 'Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!'“ (Psalm 35:15, 16, 21) „Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfășie și răcnește“. — Psalm 22:13.

³⁴ Acei preoți au hulit într'un mod nelegiuit numele lui Dumnezeu, au susținut în mod fățarnic a fi reprezentanții lui și s'au bucurat de nenorocirea „Ierusalimului“ (adică a organizațiunii lui Dumnezeu de pe pământ) și a lui „Iuda“ (a poporului care preamărește și servește pe Iehova), și de aceea le zice Iehova: „Pentru că ai zis: 'Aceste

două neamuri, și aceste două țări vor fi ale mele, și le vom lua în stăpînire!' măcar că Domnul era acolo. Vei ști că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe care le-ai rostit împotriva munților lui Israel, când ai zis: 'Sînt pustiiți, și ne sînt dați ca pradă!' V'ați fâlit astfel împotriva Mea prin vorbirile voastre, și v'ați înmulțit cuvintele împotriva Mea: am auzit!' — Ezechiel 35:10, 12, 13.

³⁵ Domnul cere Edomiților de astăzi mai departe socoteală de purtarea lor nelegiuită și zice: „Nici nu trebuia să intri pe porțile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te bucuri de nenorocirea lui în ziua prăpădului lui, și nu trebuia să pui mîna pe bogățiile lui în ziua prăpădului lui!“ — Obadia 13.

³⁶ Preoțimea a stat cu ceilalți membri ai organizațiunii lui Satan în înțelegere secretă de a aduce suferințe peste poporul adevărat al lui Dumnezeu în decursul războiului mondial, și de atunci încoace n'a încetat să facă lucrul acesta. Ea n'a rămas nici măcar neutră, ci a lucrat ca dușmană a lui Dumnezeu și a poporului lui. Preoții au căutat să profite de nenorocirea care a dat peste servii credincioși ai lui Dumnezeu și să se scape definitiv de ei, pentru că să nu-i mai împiedece nimic în viitor de-a storce bani dela popor sub pretexte false. Incercarea preoțimii de a împiedeca în toate părțile pămîntului pe martorii lui Iehova la vestirea adevărului, a avut pînă astăzi un motiv cras și crud, căci ea voiește ca ierarhia romano-catolică și restul clerului să poată trage mai departe folos personal din credulitatea poporului.

³⁷ Ierarhia romano-catolică și preoțimea aliată cu ea s'au unit cu alți reprezentanți de ai lui Satan pentru a cere în răutatea lor nimicirea martorilor lui Iehova. De aceea le zice Iehova: „Nu trebuia să stai la răspîntii, ca să nimicești pe fugarii lui, și nici nu trebuia să dai în mîna vrăjmașului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului!“ — Obadia 14.

³⁸ Dumnezeu n'a însărcinat pe Edom să pedepsească pe poporul lui ales, și tot așa de puțin a însărcinat pe preoțime să pedepsească pe servii lui credincioși cari sînt acum pe pământ. În decursul războiului mondial preoțimea s'a priceput să dispenseze pe cine a voit de serviciul militar, dar în acelaș timp a cerut nimicirea clasei servului credincios al lui Iehova care în realitate a refuzat serviciul de războiu din motive de conștiință fiindcă ea este împotriva călcării legămîntului veșnic. Despre acești credincioși ai Domnului a zis clerul: „Faceți-i să asculte de ordinele guvernului (Babilonului), și dacă refuză împușcați-i!“ Tatăl preoțimii, Diavolul, i-a sugerat lucrul acesta pentru că

să nimicească cu desăvârșire de pe pământ pe servii devotați ai lui Dumnezeu și ai împărăției sale. Trebuie să vie o zi a răfuirii și preoții vor trebuie să deie socoteală deplină, după cum zice Domnul.

²⁰ Ziua judecării Domnului și îngrozirea celor răi în legătura cu aceasta a sosit, și Iehova zice Edomiților de astăzi: „Căci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, așa și se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău“. — Obadia 15

⁴⁰ „Religiunea organizată“ nu poate spera să găsească ocrotire sau o cale de scăpare când se va descărca mânia Domnului. Religiunea organizată nu este în realitate altceva decât păgânism deoarece ea este îndreptată împotriva lui Dumnezeu, împotriva Regelui său și împotriva închinătorilor adevărați ai Celui Prea Înalt. Toate națiunile și popoarele dușmane ale împărăției sunt cuprinse în cuvintele de mai sus ale profetului lui Iehova, și aceasta este confirmat prin următoarele cuvinte ale Domnului rostite printr'un alt profet: „Căci Domnul este mîniat pe toate neamurile, și plin de urgie pe toată oștirea lor: El le nimicește cu desăvârșire, le măcelărește de tot. Morții lor sînt aruncați, trupurile lor moarte miroase greu, și se topesc munții de sângele lor. Toată oștirea cerurilor piere, cerurile sînt făcute sul ca o carte, și toată oștirea lor cade, cum cade frunza de viță, cum cade frunza de smochin. 'Căci sabia Mea s'a îmbătat în ceruri; iată, se va pogori asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc'. Sabia Domnului este plină de sânge, unsă cu grăsime, cu sângele mieilor și țapilor, cu grăsimea rărunchilor berbecilor; căci Domnul ține un praznic de jertfe la Bozra, și un mare măcel este în țara Edomului“. Isaia 34:2—6.

⁴¹ În decursul războiului mondial Edomiții de astăzi, adică ierarhia romano-catolică și ceilalți tovarăși ai ei, au silit pe poporul credincios al lui Dumnezeu să beie cupa amărăciunii; de aceea trebuie să vie pentru acești Edomiți o zi a răsplătirii, și ea este foarte aproape. De aceea le zice Domnul: „Căci așa zice Domnul: Iată aceia (servii credincioși ai lui Dumnezeu), cărora nu li se cădea să bea din cupă, au băut-o (fiindcă le-a fost turnată pe gât cu de-a sila de către Edomiți); și tu (Edomul de astăzi), tu să rămâi nepedepsit? Nu vei rămânea nepedepsit, ci o vei bea. Căci juratu-m'am pe mine însumi, zice Domnul, că Bozra va fi dată pustuirii, și toate cetățile ei se vor preface într'o ruină continuă“. — Ieremia 49:12, 13; trad. Dr. N. Nitzulescu.

⁴² Edomul este menționat în mod deosebit ca primitorul mâniei lui Dumnezeu. Prin urmare este

datoria martorilor lui Iehova să proclame acum ziua răzbunării Dumnezeului nostru împotriva Edomiților de astăzi: „Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: 'Iată din mâna Mea acest potir plin cu vinul mîniei Mele, și dă-l să-l bea toate neamurile la cari te voi trimite... Edomului... și tuturor împărățiilor lumii cari sînt pe fața pământului... 'Și dacă nu vor vrea să ia din mână ta potirul ca să bea, spune-le: 'Așa vorbește Domnul oștirilor': 'Beți!'“ — Ieremia 25:15—28.

⁴³ Edomiții moderni vor fi cu siguranță pedepsiți cum merită căci Domnul le-a zis: „Cum ai făcut, așa și se va face“. Iehova oștirilor se va îngriji de aceea ca să se facă aceasta, și el zice că va pune în inima celor „zece coarne“ și a „fiarei“ să ieie parte la executarea și arderea „curvei“ celei bătrâne. — Apocalips 17:16, 17.

⁴⁴ Iehova declară în mod formal că va face lucrul acesta. „Pentru că ai zis: 'Aceste două neamuri, și aceste două țări vor fi ale mele, și le vom lua în stăpînire!' măcar că Domnul era acolo. Vei ști însă că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe cari le-ai rostit împotriva munților lui Israel, cînd ai zis: 'Sînt pustiiți, și ne sînt dați ca pradă!' Din pricina bucuriei pe care ai simțit-o că moștenirea casei lui Israel era pustie, îți voi face și ție la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu și tot Edomul, și se va ști că Eu sînt Domnul“. (Ezechiel 35:10, 12, 15) Stăpînitorii bestiali cari au fost până atunci aliații preoțimii și au mîncat din pâinea ei vor lua parte la aceea de a-i da răsplată dreaptă cu care va fi și trebuie să fie pedepsită ierarhia și preoțimea unită cu ea. — Obadia 7.

⁴⁵ Iehova ar putea împiedeca pe preoțime de a pedepsi pe poporul lui așa după cum ar fi putut împiedeca și pe Diavolul dela prigonirea prea iubitului său Fiu, Christos Isus, dar Iehova a lăsat mână liberă Diavolului și sămânței lui atîta cît au dorit. Însă aceasta trebuie să ieie odată sfârșit, și acest sfârșit a sosit acum. Acum vor căpăta de băut medicina lor proprie, după cum zice Obadia: „Cum ai făcut, așa și se va face“. Isus a rostit această regulă neschimbătoare a lui Iehova în cuvintele următoare: „Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura“. — Matei 7:2.

⁴⁶ Iehova, bine-înțeles, n'are de lipsă să-i ajute nicio creatură la nimicirea dușmanilor săi, preoțimea, el însă și-a făcut cunoscut scopul de a da poporului lui o parte la această lucrare: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: 'Pentru că Edomul s'a dedat la răzbunare față de casa lui Iuda, pentru că s'a făcut vinovat și s'a răzbunat pe ea, de aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: 'Imi întind mîna

Alin. 30—34. Arată împlinirea versetului 12 împreună cu alte scripturi care prezintă aceeași stare, și că Iehova a ascultat rugăciunea poporului său.

Alin. 35—38. Cum au intrat Edomiții moderni pe porțile poporului lui Dumnezeu? Cum s'au ufat răutăcios la nenorocirea lui? Cum au pus mâna pe bogățiile lui în ziua necazului lui? Cum au stat la răspundere ca să nimicească pe fugarii lui și să dele în mina vrăjmașului pe cei ce scăpaseră în ziua necazului?

Alin. 39—44. Ce este „ziua lui Iehova“ menționată în versetul 15 care este aproape? Pentru ce „peste toate națiunile“? Ce este aceea, a) „cum ai făcut“?, b) „așa și se va face“? Pentru ce este scris: „Faptele tale se vor întoarce asupra capului tău“? Arată prin cuvintele lui Dumnezeu, transmise prin profetii lui Isaia și Ieremia, dacă religionea organizată va putea scăpa de mânia lui. Pentru ce este

menționat în mod deosebit Edomul ca primitorul mântelii lui Dumnezeu? Pentru ce de asemenea și muntele Setr și Idumea?

Alin. 45, 46. Pentru ce nu împiedecă Iehova pe preoțime de a pedepsi pe poporul lui? Compară cuvintele lui Isus din Matei 7:2 cu cuvintele profetului Obadia din versetul 15. Ce înseamnă aceasta pentru „Edom“?

Alin. 47. Aplică Obadia 16 la timpul prezent.

Alin. 48. Ce s'a profetit așa dar în profetia lui Obadia pe cât am văzut până acuma. Ca datorie a dat Iehova din mila sa martorilor lui ca să o îndeplinească în acest război? Cum servește această profecie, explicată acum, atât spre mângâiere cât și de avertisment? Ce va însemna căderea Edomiților pentru poporul ales al lui Iehova?

(W. T. din 15 Iulie 1936)

O B A D I A

(Partea IV-a)

„Dar mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, și casa lui Iacov își va lua înapoi moșiile“. — Obadia 17.

I EHOVA este Liberatorul. David prea iubitul serv al lui Dumnezeu a exprimat înainte de aceasta cu mult timp sentimentele rămășiței care trăiește acuma pe pământ când a scris: „Te iubesc din inimă, Doamne, tîria mea! Domnul este stîncă mea cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeul meu, stîncă mea, în El mă ascund, scutul meu, tîria care mă scapă, și întăritura mea! Eu strig: 'Lăudat să fie Domnul!' și sînt izbăvit de vrăjmașii mei". (Psalm 18:1—3) Acum Iehova a clădit Sionul, organizațiunea lui principală, și a pus pe tron pe Christos Isus, marele David antitipic, Capul și Regele lui. Iehova s'a arătat în slava sa, și a sosit timpul când va libera pe poporul lui credincios prin mâna lui Isus Christos, Regele și justificatorul lui. Înainte de a trece războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic chiar și dușmanii vor fi siliți să vadă că favoarea lui Iehova se odihnește asupra Sionului. În timp ce Edomiții de astăzi prigonesc pe poporul credincios al lui Dumnezeu, ei susțin în mod fățarnic că ierarhia romano-catolică și asociații ei vor aduce salvare poporului. Iehova însă declară că banda fățarnică de popi va avea un sfârșit rușinos, și zice: „Dar mîntuirea va fi (după nota marginală: vor fi scăpați) pe muntele Sionului“. Aceasta se va întîmpla, după cum zice Domnul, când va fi împlinit Psalmul 102:13—16; și această zi a sosit acuma. Iehova își manifestă zelul pentru organizațiunea lui și de aceea zice poporului său prin profetul său Zaharia: „Așa vorbește Domnul oștirilor: 'Am o mare rîvnă pentru Sion, și sînt stăpînit de o rîvnă plină de minie pentru el'. Așa vorbește Domnul: 'Mă întorc iarăș

în Sion, și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: 'Cetatea cea credincioasă', și muntele Domnului oștirilor se va chema: 'Muntele cel sfînt' (împărăția lui Dumnezeu)". (Zaharia 8:2, 3) „Creștinătatea“ și întregă organizațiunea Diavolului urmează repeziciunea curentului fluviului cu o iuțeală de neoprit și se va sfărîma în curînd așa încît nu va mai putea fi recunoscută. De aceea acesta este timpul când martorii credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să vestească mesajul său oamenilor binevoitori față de Iehova ca să se poată refugia în locul siguranței. „Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mîntuit. Căci mîntuirea va fi (după nota marginală: căci cei scăpați vor fi) pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași, pe cari-i va chema Domnul“. Ioel 2:32.

² Făgăduința lui Dumnezeu este sigură și demnă de încredere că rămășița lui credincioasă va fi liberată de organizațiunea apăsătoare a lui Satan și se va bucura fără restrîngere de privilegiile organizațiunii lui Dumnezeu. (Zaharia 2:7; Isaia 4:2—6; 10:20—22; 37:31, 32) De pe acuma văd Edomiții moderni mîna Domnului peste rămășița lui credincioasă, și ei au putut să o observe dela complotul lor ucigaș urzic în contra poporului lui Dumnezeu în decursul războiului mondial. Unitatea depălină a rămășiței credincioase, hotărîrea și rîvna ei de a servi pe Iehova Dumnezeu fără să ție seamă de nicio împotrivire, manifestarea ei unită de loialitate și credincioșie față de Dumnezeu și împărăția lui care răsună în întreaga țară, bagă o frică năpraznică în Edomiți, în ierarhia romano-catolică

Credincioșii Domnului în Germania și New Jersey refuză să cedeze amenințărilor prigonitorilor lor, și aceasta umple pe dușmani cu frică. Edomiții de astăzi și complicii lor nu vor găsi salvare și nici scăpare. — Ieremia 25:35.

³ Apoi Domnul zice prin profetul lui: „El va fi sfânt”. După traducerea Miniatur: „El va fi un locaș sfânt”. Rotherham redă acest text după cum urmează: „Pe muntele Sionului va fi o rămășiță liberată care va fi sfântă”. Acest text înseamnă fără îndoială că rămășița credincioasă liberată de bordele lui Satan va fi sfântă și va fi devotată pe deplin lui Iehova și va dovedi sfințenie Domnului. Acești credincioși sunt sfinți pentru că s’au despărțit cu totul de Babilon sau organizațiunea lui Satan și își vor aduce mai departe jertfa de laudă lui Dumnezeu și Regelui său. (Isaia 52:11, 12; 2 Corinteni 6:17, 18; 7:1) Marele topitor și curățitor se îngrijește de aceea ca „rămășița liberată” să fie făcută curată și sfântă și să aducă Domnului neconținut o jertfă în dreptate. (Vezi Maleahi 3:3, 5) Cei credincioși nu vor voi să prezinte „înțelepciunea” lor ca să atragă atențiunea asupra persoanei lor. Ei vor fi orbi față de toate lucrurile afară de interesele împărăției. Ei vor fi cu totul de încredere și într’adevăr credincioși Domnului, și cine nu împlinește această măsură nu va putea rămânea în Sion. „Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim se va numi 'sfânt', oricine va fi scris printre cei vii la Ierusalim”. (Isaia 4:3) Este ușor de a constata astăzi care este „rămășița” credincioasă pentru că ea merge în mod dezinteresat la serviciu, cântând în tot timpul lauda lui Iehova și a Regelui său.

⁴ A fost voința formală a lui Dumnezeu ca Iacob să primească dreptul de întâiu născut. „Și casa lui Iacob își va lua înapoi moșiile”. Luarea lor în posesiune se face în acord deplin cu legământul lui Dumnezeu, adică în puterea dreptului de naștere pe care trebuie să-l primească Iacob conform declarațiunii lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă care se află acuma pe pământ este antitipul lui Iacob, cu alte cuvinte ea a fost reprezentată de Iacob; și această făgăduință înseamnă restatornicirea rămășiței în locul ce i se cuvine în organizațiunea lui Iehova și în privilegiile depline ale serviciului și ale activității în organizațiunea lui Dumnezeu. Privilegiile împărăției au fost luate dela preoțime și au fost date rămășiței credincioase ca să le poseze neconținut; deoarece ea aduce fructele împărăției. — Matei 21:43; Ioan 15:8.

⁵ Ierarhia romano-catolică, partea principală a dușmanului vizibil al lui Dumnezeu, împreună cu clerul unit cu ea conspiră acum de a nimici pe rămășița lui Dumnezeu și zic: „Să punem mîna

pe locuințele lui Dumnezeu!” (Psalm 83:12) Ei au zis până acuma: „Vom lua în stăpânire”, adică împărăția (Ezechiel 35:10; însă străduințele lor tocmai acuma au parte de neizbândă completă. „Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie”. „Dar domnia, stăpînirea și puțerea tuturor împărățiilor cari sînt, pretutîndeni supț ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Impărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7:18, 27) Această luare în stăpânire a împărăției se face „în ziua lui Iehova”: „Pînă cînd a venit Cel Îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, cînd sfinții au luat în stăpânire împărăția”. (Daniel 7:22) Christos Isus capul casei antitipice Iacob s’a urcat acum pe tron și face judecată, și alungă pe toți nepoștii cari susțin în mod înșelător că împărăția le aparține lor: „Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pămîntului în stăpînire! (Psalm 2:8)

⁶ „Casa lui Iacob” aplică-se mai cu seamă seminției lui Iuda și leul acesteia este Cristos Isus, cel tare și puternic care va nimici cu desăvârșire pe dușman. „Casa lui Iacob va fi un foc, și casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriștea, pe care o vor aprinde și o vor mistui; și nu va mai rămânea niciunul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit” — Obadia 18.

⁷ „Casa lui Iacob” menționată în acest verset se referă în deosebi la casa lui Iuda, și „casa lui Iosif” la cele zece seminții, al căror cap a fost Efraim, seminția fiului lor Iosif. (1 Cronici 5:1, 2; Ezechiel 37:16) De aceea cuprind numirile „casa lui Iacob” și „casa lui Iosif”, cari sînt întrebuintate în acest loc al profeției lui Obadia, pe toți cei 144.000 de membrii ai celor douăsprezece seminții ale copiilor lui Israel și înseamnă prin urmare întreg trupul sau toți membrii lui Christos. — Apocalips 7:4-8.

⁸ Să se observe că ambele case citate, adică casa lui Iacob și casa lui Iosif, lucrează împreună în armonie deplină cu ocazia nimicirii organizațiunii dușmanului: „Casa lui Iacob va fi un foc, și casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriștea, pe care o vor aprinde și o vor mistui; și nu va mai rămânea niciunul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit!” — Obadia 18.

⁹ Decarece profeția lui Obadia se aplică în mod deosebit asupra ierarhiei romano-catolice și asupra preoțimii aliate cu ea, „casa lui Esau” amintită în acest text înseamnă fără îndoială Edomiții timpului de acuma. De aceea zice Dumnezeu despre această bandă făcarnică: „De aceea Domnul, Dumnezeul

oștirilor, va trimite ofilirea prin războinicii lui (ai dușmanului) cei voinici; și între aleșii lui va izbucni un pârjol, ca pârjola unui foc. Lumina lui Israel (Christos Isus, reprezentantul lui Iehova) se va preface în foc, și Sfântul lui (Cristos) într'o flacăra, care va mistui și va arde spinii și mărăcinii lui, într'o zi. Va arde, trup și suflet, slava pădurii și câmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în leșin". (Isaia 10:16—18) Confirmând aceasta zice un alt profet al lui Iehova: „Arde focul înaintea lui și pilpăie flacăra după el. Înaintea lui, țara era ca o grădină a Edenului, și după el este un pustiu sterp: nimic nu-i scapă". (Ioel 2:3) Un alt profet adeverește aceasta cu cuvintele următoare: „În ziua aceea, voi face pe căpeteniile lui Iuda ca o vatră de foc supț lemn, ca o făclie aprinsă supț snopi; vor mistui în dreapta și în stânga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iarăș la locul lui cel vechi, în Ierusalim". — Zaharia 12:6.

¹⁰ Tot ce-a mai rămas astăzi din religia organizată este numai miriște care este pe punctul de a fi arsă. Preoțimea are acum numai „o formă de evlavie"; dar inima ei este întoarsă cu totul dela Dumnezeu și dela împărăția lui. De aceea zice Domnul: „Dar casa lui Esau va fi miriștea", căci nu este bună de nimic de altceva decât de a fi mistuită de focul pustiitor. Iehova pune acum în inima poporului său credincios să se roage în ceace privește Edomiții cu aceste cuvinte ale Psalmului: „Dumnezeule, fă-i ca virtejul de praf, ca paiul luat de vânt, ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care aprinde munții!" (Psalm 83:13, 14) Domnul spune în cuvintele următoare ce va ajunge pe Edomiți și pe aliații lor: „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură". — Maleahi 4:1.

¹¹ În Apocalips 17 stă scris: „Și cele zece coarne, pe cari le-ai văzut și fiara, aceștia vor urî pe curvă și o vor face pustie și goală și cărnurile ei le vor mânca și o vor arde de tot cu foc. Căci Dumnezeu a pus în inimile lor ca să facă gândul lui și să îplinească un singur gând". (Apocalips 17:16, 17; Noul Testament în limba română) Confirmând aceasta, Iehova zice prin profetul lui: „Goliciunea ți se va descoperi, și ți se va vedea rușinea. Îmi voi răzbuna, și nu voi cruța pe nimeni". (Isaia 47:3) Aceste profeții se referă fără îndoială la nimicire completă a influenței și puterii ierarhiei și a preoțimii aliate cu ea, pe care a exercitat-o asupra stăpânitorilor pământului: atunci ierarhia și restul preoțimii va fi adusă în

ocară și rușine și va fi lepădată ca fiind cu totul fără valoare. Să se observe că în profeta lui Obadia nu se atribue nici n merit „celor uniți" cu Edomiții (versetul 7) pentru nimicirea lor, ci Domnul zice: „Casa lui Iacov va fi un foc, și casa lui Iosif, o flacăra.... o vor aprinde și o vor mistui". (Obadia 18) Dumnezeu aduce răzbunarea sa peste Edomiți prin mâna lui puternică: „Îmi vor răzbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului după mânia și urgia Mea; ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu". — Ezechiel 25:14.

¹² În războiul care este actualmente în curs între Edomiții moderni și servii credincioși ai lui Dumnezeu, aceștia din urmă proclamă acum judecățile de foc ale lui Iehova pe cari le va executa asupra ierarhiei fățarnice sau asupra Edomiților. Martorii lui Iehova numai așa pot asculta acum pe Dumnezeu dacă transmit neîncetat mesajul său oamenilor lumii; căci numele și Cuvântul lui trebuiesc vestite acum peste întreg pământul. Cuvântul lui Dumnezeu în gura acestor martori este acela care arde pe preoțime, întocmai după cum a prezis profetul: „Deaceea așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: 'Pentru că ați zis (martorii credincioși ai lui Iehova) vorba aceasta, iată, Cuvântul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne, ca să-i ardă focul acesta'. (Ieremia 5:14) „De aceea, voi trimete foc peste Teman, și va mistui palatele Botrei". (Amos 1:12) Întocmai după cum s'a servit Iehova odinioară de păgâni ca să pedepsească pe Izraelul necredincios din vechime, tot așa manevrează astăzi pe dușmani și pe aliații lor în așa chip încât o parte a păgânilor va pedepsi pe așa zisul „Izrael" necredincios de astăzi.

¹³ Ierarhia romano-catolică împreună cu clerul unit cu ea va fi stârpită cu desăvârșire; de aceea este scris: „Nu va mai rămânea niciunul din casa lui Esau" (Versetul 18). Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în țara lor". (Ioel 3:19) „Edomul va fi pustiit; toți cei ce vor trece pe lângă el se vor mira și vor fluera pentru toate rănilile lui. Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, cari au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, și nimeni nu se va mai așeza acolo". (Ieremia 49:17, 18; Isaia 34:9—17; Ezechiel 35:1—9, 15; 25:13) „Iehova a vorbit" și de aceea vor fi nimicite toate „caprele". — Matei 25:46.

¹⁴ Iehova suferă sau permite ca dușmanii lui să umble pe calea aleasă de ei până când vine timpul lui potrivit ca să lucreze; îndatăce sosește tim-

pul său fixat, dușmanul trebuie alungat. (Psalmul 110:1—3) Ierarhia romano-catolică, Edomiții moderni, a ținut de mulți ani în mod nelegiuit în posesiunea sa ceea ce aparține poporului adevărat al lui Dumnezeu. Despre alungarea dușmanului și despre predarea posesiunii în mâinile aceloră căroră îi aparține după drept și a căror proprietate trebuie să fie după declarația Domnului, iată ce zice Iehova prin profetul său Obadia: „Cei dela miazăzi vor stăpâni muntele lui Esau, și cei din cîmpie țara Filistenilor; vor stăpâni și ținutul lui Efraim și al Samariei; și Benjamin va stăpâni Galaadul“. — Obadia 19.

¹⁵ Iuda a ținut ocupată partea de sud a Palestinei, și acest ținut s'a mărginit de țara locuită de Edomiți. (Iosua 15:1, 8, 10) Când Izraeliții au mers din Egipt spre Canaan, Iehova a ordonat lui Moise să poruncească poporului să nu se încâiereze cu Edomiții: „Dă următoarea poruncă poporului: 'Acum aveți să treceți prin hotarele fraților voștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar să vă păziți bine. Să nu vă încâierați cu ei; căci nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă de loc: muntele Seir l-am dat în stăpânire lui Esau'. „Am trecut pe departe de frații noștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir, și pe departe de drumul care duce în cîmpie, departe de Elat și de Ețion-Gheber; apoi ne-am întors și am apucat spre pustia Moabului“. — Deuteronomul 2:4, 5, 8.

¹⁶ Atunci nu sosise încă timpul fixat al lui Dumnezeu pentru alungarea Edomiților. Tot așa a permis Dumnezeu și preoțimii să urmeze neîmpiedecată calea ei rea până când va sosi timpul rânduit al lui Dumnezeu de a înainta în contra ei. Timpul pentru alungarea Edomiților moderni sosește după urcarea pe tron a lui Christos Isus, mai marele Moise și după începerea guvernului său. Din 1914 încoace „împărățiile acestei lumi“ aparțin după drept lui Iehova Dumnezeu și Christosului său, și Christos va domni „în vecii vecilor“. (Apocalips 11:15) Deoarece Christos Isus, domnitorul legitim al lumii, a venit și și-a început domnia, a sosit cu această și timpul pentru împlinirea profeției următoare: „Văz pre aceasta, deși încă nu este; eu îl privesc, deși acum nu este: O stea va răsări din Iacob, și un sceptru se va scula din Israel, care va sfărîma laturile Moabului, și va perde pre toți fiii fortărețelor. Și Edomul va fi stăpânirea sa, și Seirul va fi moștenire inamicilor săi (ai Edomului), și Israel (Israelul spiritual al cărui cap este Christos Isus) se va purta voinicește. Și va domni cel născut din Iacob, și va perde pre cel scăpat din cetate“. — Numeri 24:17-19; trad. Dr. N. Nitzulescu.

¹⁷ O altă dovadă care confirmă cele de mai sus este profeția profetului Amos care este citată în Faptele Apostolilor 15:16-18. Domnul a zis prin profetul Amos: „În vremea aceea voi ridica din cădere la cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărîmăturile, și-l voi zidi iarăș ca în zilele de demult, ca (Christosul) să stăpînească rămășița Edomului și toate neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu (care se vor numi după numele meu; trad. Dr. N. Nitzulescu), zice Domnul, care va împlini aceste lucruri“, (Amos 9:11, 12) Iată acest verset după traducerea engleză Rotherham: „Pentruca ei peste cari a fost numit numele meu (adică clasa servului lui Iehova, căreia i-a dat numele lui și a cărei cap este Christos Isus), să ieie în stăpânire rămășița Edomului și toate națiunile (toate națiunile cari sunt dușmane ale lui Dumnezeu și ale împărăției sale), zice Iehova, care împlinește aceasta“

¹⁸ Timpul împlinirii acestei profeții este fixat definitiv, și dovada arată că ea se împlinește după urcarea pe tron a lui Christos și după începerea guvernului său. Apostolul, citând profeția, zice că „Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele“. Această lucrare a alegerii unui popor pentru numele lui se va termina numai la venirea Domnului Isus la templu și când vor fi strânși la el aceia cari formează casa regală.“ Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor (mai cu seamă cele ale lui Amos și Obadia), după cum este scris: 'După aceea, Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David'. — Faptele Apostolilor 15:14—16.

¹⁹ Luarea în stăpânire a lui Edom, adică alungarea Edomiților de astăzi, ierarhia romano-catolică și preoțimea unită cu ea, are loc când Domnul judecă în templu și adună la sine pe ceata templului. Luarea în stăpânire a ținutului Edomiților de astăzi prin Domnul Isus Christos a fost preumbrită când regele David a supus pe Edomiții împărăției tipice a lui Dumnezeu. Luarea în stăpânire a Edomiților și a tuturor națiunilor înseamnă distrugerea lor, după cum zice Psalmistul: „Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire! Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, și le vei sfărîma ca pe vasul unui olar“. (Psalm 2:8, 9) Edomiții moderni au exercitat putere peste multe popoare ale pământului; însă toți cari părăsesc această organizațiune nelegiuită, se întorc la Domnul și caută dreptate și smerenie, și ajung sub influența, puterea și stăpânirea împărăției lui Dumnezeu guvernată de Christos Isus, mai marele David, și devin candi-

dați la binecuvântările pe cari le-a făgăduit Iehova prin Avraam.

²⁰ Toate națiunile trebuie să se plece înaintea lui Christos și să-i fie supuse, și numai cei ascultători vor trăi. De aceea zice profetul: „Cei din câmpie (vor stăpâni) țara Filistenilor”. Cei din câmpie (evreiește: *Shephelah*) sunt Izraeliții spiritali, copiii lui Iacob. Țara vechilor Izraeliți s'a mărginit cu țara Filistenilor și a fost supusă de David. (2 Samuel 8:11, 12) Câmpia sau țărmul Filistenilor s'a prelungit în nord în câmpia Saronului. Vorbind în mod profetic de sămânța spirituală a lui Iacob, zice Domnul: „Voi scoate o sămânță din Iacob, și din Iuda un moștenitor al munților Mei; aleșii Mei vor stăpâni țara, și robii Mei vor locui în ea. Saronul va sluji ca loc de pășune oilor, și valea Acor va sluji de culcuș boilor pentru poporul Meu care Mă va căuta” — Isaia 65:9,10.

²¹ Filistenii au fost aliați de ai Edomiților, și aceste două popoare sunt întrebuintate în profecție ca să prezică pe ierarhia romano-catolică și restul preoțimii care face în ziua de astăzi cauză comună cu ea. Iehova zice prin profetul său c'a hotărât să stârpească pe acești dușmani: „Malurile acestea vor fi pentru rămășițele casei lui Iuda”. (Itefania 2:4-7) Din cuvântul Domnului reiese așa dar clar că ierarhia romano-catolică împreună cu întreg clerul unit cu ea, cari s'au făcut vinovați de prigonirea și strămtorarea poporului lui Dumnezeu, vor fi alungați cu totul din posesiunile lor. Aceasta va fi împlinirea făgăduinței următoare a lui Dumnezeu făcută lui Avraam: „Te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei”. — Geneza 22:17.

²² Despre alți membri ai casei regale zice profetul Obadia: „(Rămășița lui Iuda, seminția regală) vor stăpâni și ținutul lui Efraim și al Samariei”. În tip acesta ar cuprinde și ținutul celor zece seminții ale lui Izrael, cari, după urcarea pe tron a fiului lui Solomon, s'au despărțit de Iuda. Aceasta ar însemna că bastarzii efraimiți și samariteni cari au ocupat mai târziu acel ținut sau vor fi măturați sau trebuie să se supue de bună voie împărăției lui Dumnezeu guvernată de Fiul său regal Christos Isus. Întreg ținutul făgăduit seminției lui Avraam trebuie să ajungă conform legământului sub domnia lui Christos Isus. Aceasta reiese din profecția următoare: „Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările Mele față de David. Iată, I-am pus martor pe lângă popoare, cap și stăpânitor al popoarelor. Într'adevăr, voi chema neamuri, pe cari nu le cu-

noști, și popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfințul lui Israel, care te proslăveste”. — Isaia 55:3-5.

²³ Continuând profetul Obadia zice: „Și Beniamin va stăpâni Galaadul”. Seminția lui Beniamin a fost singura seminție care a rămas credincioasă și devotată seminției regale a lui Iuda. Seminția lui Beniamin a mers împreună cu seminția regală în captivitate și s'a întors împreună cu ea la Sion. Seminția lui Beniamin reprezintă pe aceia, cari, întocmai ca seminția lui Iuda, se consacrează intereselor împărăției. Ei reprezintă pe cei de încredere cari sunt adevărați față de Domnul și-i rămân credincioși. Numele „Galaad” înseamnă stânca tare, mulțime de martori. Acesta a fost un ținut situat la răsărit de Iordan, și a fost ocupat de semințiile Ruben și Gad și de jumătatea seminției lui Manase; căci acesta a fost un ținut potrivit pentru ei ca crescători de vite. (Numeri 32:1-5; Deuteronomul 3:12-16) Seminția lui Beniamin ajunge acum în posesiunea acestei țări, și aceasta preumbrește în mod profetic binecuvântările pe cari le dă Iehova aceluia cari sunt devotați în mod credincios intereselor împărăției lui Dumnezeu și de aceea au parte de 'harul făgăduit lui David'.

²⁴ Tablourile profetice par a arăta clar că Iehova face de rușine mai întâiu pe Edomiții antitipici, pe cler, și apoi îi alungă cu totul din posesiunea lor pe care au ocupat-o atât de mult timp, și după aceea distruge pe toți dușmanii lui Dumnezeu; apoi aduce pe întreg pământul și pe toți oamenii cu totul sub conducerea și stăpânirea casei regale, a lui Christos. „Dar prinșii de război ai acestei oștiri a copiilor lui Israel, va stăpâni țara Cananiților până la Sarepta, și prinșii de război ai Ierusalimului, cari sînt la Sefarad, vor stăpâni cetățile de miazăzi”. — Obadia 20.

²⁵ Aceasta este în armonie cu dispozițiunea legământului avraamic: „Sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei”. Cananiții au fost dușmani ai lui Dumnezeu și ai poporului său. Sarepta a fost o localitate feniciană între Tir și Sidon, și a fost bine cunoscută ca locul unde a locuit Ilie la vâdudă și la fiul ei în decursul celor trei ani de secetă în Izrael. — 1 Impărați 17:9, 10.

²⁶ Să cercetăm acum împlinirea profecției: Oastea Izraeliților spiritali s'a aflat înainte de anul 1918 și în anul 1918 în captivitatea organizațiunii lui Satan, așa dar în Babilon. Până în acel timp au considerat pe stăpânitorii acestei lumi, servii lui Satan, ca „înaltele stăpâniri”. Ei au făcut aceasta bine înțeles din neștiință, însă ei au fost credincioși lui Iehova cu inimă adevărată. Făgăduința este că acești credincioși vor poseda locul care este

ocupat pe nedrept de apăsătorii lor. Acesta este un tablou despre aceea cum veghează Dumnezeu asupra acelor care îi sunt credincioși cu adevărat, și cum îi liberează la timpul rânduit și le dă putere peste dușmanii lor și ai lui. Domnul fără îndoială de aceea permite poporului său să vadă aceste adevăruri pentruca să scoată mângâiere din ele și să-și împlinească cu răbdare datoria pe care le-a încredințat-o.

²⁷ Expresiunea întrebuintată de profetul Obadia „prinșii de război ai Ierusalimului“, impune concluzia că împlinirea acestei părți a profeției se începe la câțva timp după 1918, așa dar în timp ce rămășița este încă pe pământ și înainte de a fi terminată lucrarea ei de pe pământ. „Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam“, (Psalm 126:1) Când cei credincioși au văzut că au fost scăpați de cătușele organizației lui Satan și au fost liberi în Christos Isus, și când au recunoscut că Dumnezeu și Christos Isus sunt „înălțele stăpâniri“, cărora trebuie să le fie supuși în tot timpul, li s'a părut ca un vis înviorător; mulți s'au și exprimat în felul acesta.

²⁸ Mai departe este scris despre rămășiță: „Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba de cântări de veselie“. Aceasta s'a întâmplat literalmente când rămășița a văzut că Satan a fost aruncat din cer, și au înțeles că poporul lui Dumnezeu trebuie să facă până la Armagedon o lucrare a serviciului spre lauda lui Iehova, după care Satan și hordele sale vor fi nimiciți. Domnul a zis credincioșilor lui: „De acea bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri!“ (Apocalips 12:12) Rămășița a auzit aceste cuvinte, le-a înțeles și s'a bucurat foarte mult. Ea a jubilat căci a văzut că scopul principal al Domnului Isus este justificarea numelui lui Iehova: și acum rămășița a intrat în bucuria Domnului, văzând că-i este permis să aibă o parte la justificarea numelui lui Iehova. Alții dintre națiuni, cari observă harul Domnului asupra rămășiței consacrate lui Dumnezeu, sunt arătați de Psalmist cum vorbesc întrecută despre rămășiță: „Atunci se spunea printre neamuri: 'Domnul a făcut mari lucruri pentru ei! 'Mulți oameni din lume au văzut că rămășița după războiul mondial a fost așa zicând ca și cum s'ar fi întors din morți, și cum a mers cu mai mare râvnă și seriozitate decât oricând înainte ca să mărturisească pentru împărăția lui Dumnezeu; și le-a fost imposibil de a nu vedea favoarea lui Dumnezeu care a fost în mod vădit cu ai săi, și oamenii au vorbit despre aceasta. Membrii rămășiței credincioase care a intrat în bucuria Domnului, își zic unul altuia: „Da, Domnul a făcut

mari lucruri pentru noi, și deaceia sîntem plini de bucurie“. Un timp oarecare acești credincioși au semănat cu lacrimi; acum însă a sosit schimbarea; și este scris: „Cei ce samănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie“. (Psalm 126:5) Aceasta a fost un timp de bucurie crescândă pentru rămășița credincioasă deoarece a văzut că este privilegiul ei să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova. Membrii credincioși ai rămășiței s'au uitat pe ei înșiși, și cei dezinteresați sunt aceia cari servesc pe Dumnezeu pentrucă îl iubesc. Aceasta aracă învederat la timpul amintit de apostol despre care a scris: „Cît privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strîngerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm fraților“. (2 Tesaloniceni 2:1) „Domnul cunoaște pe ceice sînt ai Lui; și: 'Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!'“ (2 Timotei 2:19) Aceasta arată că acei credincioși cari au fost odinioară împrăștiați în toate părțile au fost strânși acum la Domnul.

²⁹ Să se observe în această legătură, că Obadia zice despre „captivi“ că „vor stăpâni cetățile de miazăzi“. Aceasta cuprinde, evident, alungarea dușmanilor precum și predarea domniei poporului credincios al lui Dumnezeu și justificarea numelui lui Iehova. Pe acela pe care l-a găsit Domnul credincios în timpul cercetării și judecării în templu, acelui i se va da după declarația Domnului anumite „cetăți“, ceea ce înseamnă învederat anumite părți ale organizației sale, cetatea mare și sfântă. „Cel dintîi a venit, și i-a zis: 'Doamne, populul tău a mai adus zece poli'. El i-a zis: 'Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți'. A venit al doilea, și i-a zis: 'Doamne, populul tău a mai adus cinci poli'. El i-a zis și lui: 'Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți'“. — Luca 19:16—19.

³⁰ Fiecare, care este acuma în organizația Domnului și apreciază marele privilegiu de a cunoaște pe Iehova și de a-l servi, înțelege că acum „Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El“ (1 Corinteni 12:18), și pentru fiecare din ei este o plăcere să-și împlinească, din mila Domnului, datoria în locul în care a fost pus. Printre aceia cari sunt cu inima curată nu domnește nici invidie și nici ambițiune. Intre ei nu se are în vedere fața omului, ci toți sunt uniți în Christos și lucrează ca un singur om spre mărirea lui Iehova. Totuși se întâmplă că unii cari s'au amestecat un timp oarecare printre rămășița credincioasă, unsă a lui Dumnezeu, sunt ambițioși și năzuiesc la aceea să fie onorați de oameni și de aceea se înghesuiesc la pozițiuni cari li se par a fi mai favorabile. Aceasta manifestă un spirit cu totul

greșit și înseamnă că astfel de ambițioși urmează un curs nelegiuit. Domnul zice că va strânge laolaltă pe unii ca aceștia și-i va arunca afară din împărăția lui. (Matei 13:41) Ei sunt scoși afară de îngerii Domnului, și acești îngeri formează suita lui Christos Isus în templu. (Matei 25:31) Acești îngeri fac fără îndoială în legătură cu poporul lui Dumnezeu și pentru el multe lucruri, pe cari el nu le poate vedea cu ochii săi firești și nu le poate auzi cu urechile sale naturale. Noi avem asigurarea: „Ingerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie” (Psalm 34:7), și aceasta trebuie să însemne că acești îngeri sub conducerea lui Christos Isus poartă un interes deosebit credincioșilor lui Dumnezeu de pe pământ și veghează asupra lor.

Liberatori

³¹ Iehova n'are plăcere de cel nelegiuit, nici măcar de moartea lui. „Căci Tu nu ești un Dumnezeu căruia să-I placă răul; cel rău nu poate locui lângă Tine”. (Psalm 5:4) Mai departe stă scris: „Viu sunt, zice Domnul, Dumnezeul, nu mă plac în moartea celui nelegiuit”. (Ezechiel 33:11; trad. Dr. N. Nitzulescu) Cei nelegiuiți sunt persoane cari au avut ocazie să cunoască pe Iehova și să-l servească, dar cari au apucat o cale contrară, și la aceștia aparține clerul și clasa servului rău. Despre toți nelegiuiții de felul acesta este scris: „Dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el”. — Evrei 10:38.

³² Profetia lui Obadia se ocupă aproape în întregime cu scopul lui Dumnezeu de a pedepsi pe nelegiuiții conducători ai religiei, și felul cum va fi dată această, pedeapsă. Nu că doară Dumnezeu ar găsi plăcere în aceasta, ci el trebuie să-și facă cunoscut scopul de a-și justifica numele, și să descopere creaturilor sale singura cale pe care pot primi viață veșnică. Iehova are plăcere de justificarea numelui său și de binecuvântarea celor loiali și credincioși ai săi cari iau parte la justificarea numelui său. „Să se bucure și să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea, și să zică neîncetat: 'Mărit să fie Domnul, care vrea pacea robului Său'” — Psalm 35:27.

³³ A sosit acum timpul fixat al lui Dumnezeu să arate îndurare organizației sale, și de aceea este scris: „Tu Te vei scula, și vei avea milă de Sion; căci este vremea să Te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el”. (Psalm 102:13) Când Iehova a trimis pe Christos Isus la templu ca să fie judecată, aceasta a marcat timpul când favoarea lui Iehova s'a întors spre Sion. El are plăcere de aceia cari i-au rămas credincioși, și cuvântul său

profetic zice: „Domnul iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui”. (Psalm 147:11) „Căci Domnul are plăcere de poporul Său, și slăvește pe cei nenorociți, mîntuindu-i”. — Psalm 149:4.

³⁴ Poporul din toate națiunile care va supraviețui și va trăi veșnic, trebuie să audă la timpul hotărît adevărul și să se pună pe partea lui Iehova. (Apocalips 15:4) Rămășiței i se dă acuma înainte de nimicirea dușmanilor cunoștință despre aceasta ca să fie tare în speranță și să înțeleagă că Domnul de aceea permite ca credincioșii lui să fie prigoniiți de dușmani ca să fie încercați, și apoi să afle că Iehova îi va libera complet.

³⁵ Ierarhia romano-catolică și preoțimea unită cu ea au intimidat timp de multe sute de ani poporul și l-au înspăimântat, l-au asuprit și l-au apăsât. În acelaș timp i-au spus o mulțime de minciuni și au făcut pe izbăvitorii poporului, adică au jucat rolul de conducători spirituali ai lui. Prin minciună și înșelăciune a făcut preoțimea pe poporul lesne crezător să o sprijinească, dar acum exploatarea poporului din partea preoțimii ia un sfârșit. Deși preoțimea formează numai o parte a organizației lui Satan, profetia lui Obadia se mărginește la această parte, la conducătorii religioși ai organizației Diavolului, și anume în ceea ce privește executarea judecării mâniei lui Dumnezeu în contra lor. Când David s'a urcat pe tronul tipic al împărăției lui Dumnezeu, a găsit de lipsă să poarte război cu dușmanii cari au fost de jur împrejur, inclusiv Edomiții. Când mai marele David a fost pus pe tron în anul 1914 și a fost trimis de Iehova să domnească în mijlocul dușmanilor lui, atunci a purtat război cu dușmanii lui Dumnezeu. Toate dovezile arată la faptul că ziua împlinirii lui Obadia a sosit. În timp ce preoțimea se prezintă înaintea poporului ca izbăvitorii și liberatorii lui, apar la orizont izbăvitorii trimiși într'adevăr de Dumnezeu, după cum stă scris: „Izbăvitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca să judece muntele lui Esau. Dar împărăția va fi a Domnului”. — Obadia 21.

³⁶ În vechiul Izrael judecătorii au fost numiți „liberatori”, și cuvântul „izbăvitori” întrebuintat aici de profetul Obadia înseamnă de asemenea „liberatori”. Cuvintele „izbăvitori” și „liberatori” înseamnă unul și acelaș lucru. „Atunci i-ai lăsat în mâinile vrăjmașilor lor, cari i-au apăsât. Dar în vremea necazului lor, au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit dela înălțimea cerurilor, și în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izbăvitori cari i-au scăpat din mâinile vrăjmașilor lor”. — Neemia 9:27.

³⁷ Când Izrael a fost apăsât de dușmani și poporul apăsât a strigat la Domnul, atunci le-a tri-

mis un liberator și un izbăvitor: „Copiii lui Izrael au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. Duhul Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel, și a pornit la război. Domnul a dat în minile lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei, și mâna Lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișeataim”. (Judecătorii 3:9, 10) „Și Domnul a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din minile Sirienilor, și au locuit în corturile lor ca mai înainte”. (2 Împărați 13:5) Iehova, vorbind de cei trei sute de oameni ai lui Ghedeon, a zis: „Cu cei trei sute de oameni cari au limpăit, vă voi mîntui, și voi da pe Madian în minile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă”. — Judecătorii 7:7.

³⁸ În profeția lui Obadia, care este examinată aici, profetul numește pe acești liberatori „izbăvitori” pentru că reprezintă pe marele izbăvitor Iehova, și sunt legați în mod direct cu Christos Isus, Mântuitorul lumii, prin care aduce Iehova izbăvire acelor cari-l iubesc și-l servesc. Expresiunea „izbăvitori” din această profeție se aplică cu acelaș drept asupra rămășiței, care este acuma pe pământ și este cuprinsă în această expresiune, cât și asupra acelor oameni pe cari i-a întrebuintat Iehova odinioară ca să libereze pe Izrael, și cari au fost numiți în mod potrivit izbăvitori.

³⁹ Domnul se servește de membri credincioși ai trupului său la această lucrare și privește ceea ce li se face lor așa ca și cum i s'ar face lui însuși. Astăzi din porunca lui Iehova rămășița merge și vestește mântuirea pregătită de Dumnezeu, care este singura mântuire pentru fiecare creatură. (Isaia 52:7) Martorii lui Iehova duc în prezent mesajul său al liberării poporului pentru ca prizonierii, oamenii binevoitori, să cunoască singura cale de salvare. (Isaia 49:9) Rămășița credincioasă și adevărată este cu luare-aminte la interesele fraților ei, și fiecare dintre ei lucrează în mod loial cu ceilalți pentru a apăra interesele împărăției. (1 Timotei 4:16; Iacob 5:20) Cei din rămășiță, martorii credincioși ai lui Iehova, merg înainte pe calea croită, înaltă, steagul lui Iehova și arată în felul acesta oamenilor de bine calea mântuirii. (Isaia 55:4; 62:10) Toate acestea rămășița la face sub conducerea lui Christos Isus, izbăvitorul, și de aceea este cuprins el sub numirea „izbăvitori” menționată de profetul Obadia.

⁴⁰ Despre acești „izbăvitori” este scris că „se vor sui pe muntele Sionului”, adică intră în organizațiunea lui Iehova despre care stă scris: „Jerusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr'o bucată!

Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului”. Psalm 122:3, 4.

⁴¹ Aceasta are loc când clădește Iehova Sionul, și aceasta s'a început după venirea Domnului Isus, marele Judecător și Izbăvitor, la templu. Nu orișicine zice: „Doamne, Doamne!” va aparține Sionului, ci numai acela care face voința lui Dumnezeu în mod loial și credincios. Prin profetul lui Psalmistul, Iehova arată că fiecare care va aparține „izbăvitorilor” menționați de Obadia trebuie să aibă anumite calități, și aceste calități sunt descrise în aceste cuvinte: „Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? Cel ce umblă în neprihănire, și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău seamănului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său. El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe ceie se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-și dă banii cu camătă, și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa, nu se clatină niciodată”. — Psalmul 15.

⁴² Cei credincioși cari se conformează acestor precepte divine văd și înțeleg prezența Domnului în templu, și ei aud și observă profeția: „Bucurați foarte, fiică a Sionului... Iată, Regele tău vine la tine; drept este el și mântuitor”. (Zaharia 9:9; trad. Dr. N. Nitzulescu) Tabloul din profeția lui Obadia despre izbăvitorii cari se suie pe muntele Sionului corespunde pe deplin tabloului descris în Apocalips 14:1, unde cei 144 000 împreună cu Christos Isus, Izbăvitorul, sunt arătați pe muntele Sionului. Toate scripturile acestea descopăr faptul că mântuirea vine de la Iehova și numai pe calea hotărîită de el, adică prin familia lui oficială Sion, și că mântuirea nu poate veni de la o bandă de popi, ca făcarnica ierarhie romano-catolică. Iehova Dumnezeu s'a îngrijit de mântuire, și ea nu vine printr'un alt nume decât prin Christos Isus. Ziua prezență a fost aceea pe care a văzut-o profetul, privind în viitor, atunci când a scris aceste cuvinte: „O! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, și Israel se va bucura”. — Psalm 14:7.

⁴³ Care este datoria impusă acestor izbăvitori cari se suie pe muntele Sionului. Profetul răspunde: „Să judece muntele lui Esau”. Această bine înțeles înseamnă că membrii Sionului, rămășița, vestesc judecățile scrise dinainte cari înfierează și condamnă la pieire pe făcarnicii reprezentanți ai religiei, în deosebi pe ierarhia romano-catolică împreună cu clerul unit cu ea. Cu ceea ce este însărcinată rămășița să vestească este anunțarea răz-

bunării lui Iehova asupra celor fățarnici. Dumnezeu a pus pe profet să scrie tocmai despre acest timp: „Să salte de bucurie credincioșii Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor! Laudele Lui Dumnezeu să fie în gura lor, și săbia cu două tăișuri în mina lor, ca să facă răz-bunarea asupra neamurilor, și să pedepsească po-poarele; să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fer, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui. Lăudați pe Domnul!” — Psalm 149:5—9.

⁴⁴ Vestirea acestor judecăți ale lui Iehova în contra batjocoritorilor, ierarhia împreună cu preo-țimea aliată cu ea, provoacă, firește, un război, de-oarce această vestire descopere înșelăciunea și fă-țarnicia acestei clici blestemate. Martorii lui Iehova se ocupă în timpul prezent cu proclamarea judecă-ților divine și vestesc scripturile cari fac cunoscut c'a sosit timpul lui Dumnezeu pentru a se răfui cu dușmanii lui și pentru a executa pe pângăritorii numelui său. Ei vor explica mai departe Sfânta Scriptură și vor anunța că mulți din rămășiță vor fi pe pământ și vor vedea cum va executa Christos Isus judecățile lui Iehova împotriva reprezentanților religiei și împotriva altora cari au pângărit într'un mod atât de nelegiuit numele lui Iehova. Înaintea Domnului Isus sunt adunate acum toate națiunile (Matei 25:31, 32), și aceasta se aplică mai cu seamă asupra conducătorilor religiei „creștinătății”. Aceasta este fără îndoială în armonie cu urmă-toarea profeție scrisă: Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi șede să judec toate neamurile de primprejur. Egiptul va ajunge pustiu, Edomul (Esau) va ajunge o pustie, stearpă, din pricina sîlniciei făcute îm-potriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în țara lor. Dar Iuda va fi vecinic locuit, și Ierusalimul din neam în neam. Le voi răz-buna sîngele pe care nu l-am răzbunat încă, fiindcă Domnul va locui în Sion”. — Ioel 3:12, 19—21.

⁴⁵ Prin profetul său Ieremia Iehova confirmă această concluzie despre căderea Edomiților după cum urmează: „Edomul va fi pusitit; toți cei ce vor trece pe lângă el se vor mira și vor fluera pentru toate rănile lui. Iată, vrăjmașul se suie ca un leu de pe malurile îngîmfate ale Iordanului îm-potriva locuinței tale tari; deodată voi face Edomul să fugă de acolo și voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-mi va porunci? Cine-i păstorul care-mi va sta îm-potriva?” De aceea, ascultați hotărîrea pe care a luat-o Domnul împotriva Edomului, și planurile, pe cari le-a făcut împotriva (după trad. Dr. N.: și

gândurile lui, pe care le-a gândit asupra) locuitorilor din Teman: 'Cu adevărat, îi vor tîri ca pe niște oi slabe, cu adevărat li se va pusit locuința! Iată, ca vulturul înaintează vrăjmașul și zboară, își în-tînde aripile peste Boțra, și în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca inima unei femei în du-rerile nașterii". (Ieremia 49:17, 19, 20, 22) Edo-miții au adus mare ocară pe numele lui Iehova, și de aceea se va îngriji Domnul de aceea ca să nu scape nepedepsiți. Dumnezeu își va curăți și justifica numele sfânt.

⁴⁶ Această alungare a Edomiților se face în tím-pul când Domnul clădește Sionul: „Dar împărăția va fi a Domnului”. Banda de înșelători, ierarhia romano-catolică, susține că guvernează lumea ca reprezentanța Domnului, dar această susținere este cu totul falsă, și Domnul se va îngriji de aceea ca falșitatea acestei afirmațiuni să fie descoperită ce-lorlalte elemente stăpânitoare ale pământului. Ie-rarhia romano-catolică și complicii ei susțin a îm-părăți acum ca împărați fără casa regală a lui Iehova și împotriva voinței lui Dumnezeu. (1 Corinteni 4:8) Stăpânii comerțului și politicianii împreună cu clerul sau aliații lor religioși au stabilit „urî-ciunea pustirii”, și susțin că domnește peste lume în puterea dreptului divin; însă acest lucru prost va pieri în curând pentru totdeauna. Organizați-nea lui Satan trebuie să aibă în curând un sfârșit și aceasta se va întâmpla în parte prin uciderea „curvei” celei bătrâne. Nimicirea acestui sistem al „curvei celei bătrâne” și stărpirea sau omorarea li-terală a oamenilor cari formează această organiza-țiune fățarnică nu trebuie să se întâmple în mod necesar în acelaș timp. Din sfânta Scriptură reiese că războiul care este acum în curs împotriva bandei de preoți va băga pe ierarhie și pe aliații ei reli-gioși până peste cap în ocară și rușine, și după aceea Christos Isus va nimici pe toți cei răi în ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. Aceasta nu este o explicare sau o concluzie dog-matică, ci în lumina Sfintei Scripturi și a faptelor pare a fi o așteptare rațională. În tot cazul partea rămășiței în acest război constă în cântarea prea-măririi lui Iehova, în proclamarea zilei răzbunării sale și în vestirea judecăților sale scrise dinainte. Lucrând așa, ei descopăr înaintea ochilor oamenilor refugiul minciunilor pe care nelegiuiții reprezen-tanți ai religiei l-au întrebuițat atât de mult timp ca locul lor de ascundere; și după aceea Domnul va face lucrul său de nimicire. Aceasta este arătat limpede și cu putere de alte profeții. — Ezechiel, capitolul 9 și 10.

⁴⁷ Rămășița trebuie să vegheze cu atențiune asu-pra datoriei pe care i-a încredințat-o Domnul, și

să o împlinescă în mod loial și credincios. Iehova îi descopere scopul său de a nimici pe preoșime și pe întreaga organizațiunea lui Satan; însă nu este așa de important ca rămășița să știe în ce ordine se vor desfășura aceste evenimente și ziua exactă când se va începe nimicirea. Rămășița trebuie să fie supusă cu totul Domnului, și fiind ascultătoare nu-și va permite să alege înaintea Domnului și să zică cum va face Domnul lucrul acesta; Dumnezeu n'a descoperit aceasta. Rămășița trebuie să vestească mesajul pe care i l'a pus Iehova și Christos Isus în gură ca să-l facă cunoscut; și să nu se mulțumească numai cu aceea de a face lucrul acesta, ci afară de aceasta trebuie să se bucure de privilegiul său. Ei trebuie să ducă poporului fructele împărăției, și vestirea acestui mesaj nu are numai scopul să trezească pe cei binevoitori, Ionadabii cari formează „mulțimea mare de oameni ci să avertizeze și pe ceilalți. Această lucrare trebuie îndeplinită și terminată înainte de Armagedon; căci după începerea lucrării pustii-toare prin „sabia lui Iehova” și prin instrumentele ucigătoare ale oștirii de îngeri din suita lui Christos Isus, va fi prea târziu pentru rămășiță să proclame mesajul și pentru mulțimea mare de oameni va fi prea târziu să primească mesajul și să caute dreptate și smerenie înainte de a descărca mânia lui Dumnezeu împotriva dușmanului.

⁴⁸ Fie, ca poporul să înțeleagă acum că nu există altă scăpare decât cea dăruită de Dumnezeu prin Christos Isus. „Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu, peste El, și va vesti Neamurilor judecata. Și Neamurilor vor nădăjdi în Numele Lui”. (Matei 12: 18—21; Faptele Apostolilor 4: 12) Domnul va curăți pământul de dușmani și-l va face de locuință pentru creaturile sincere unde se poate trăi bine. „Și Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume”. — Zaharia 14: 9.

⁴⁹ Niciun făcarnic și nici un nelegiuit nu va supraviețui Armagedonului și toți cei ce vor rămâne în viață în decursul Armagedonului și după aceea precum și toți cei ce vor fi înviați trebuie să asculte dacă voiesc să trăiască și să se supună cu totul domniei Domnului Isus, Regele pământului. „Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta”. (Psalm 22: 27, 28) Atunci Christos Isus, mai marele David, va vorbi lui Iehova după cum este scris: „A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, vecinicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ

este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia și slava, Tu stăpân peste tot, în mâna Ta este tăria și puterea, și Tu poți să mărești și să întărești toate lucrurile”. — 1 Cronici 29: 11, 12.

⁵⁰ Ierarhia romano-catolică, aliații ei preoșii toți ceilalți cari ocărăsc și desonorează numele lui Iehova, trebuie să fie și vor fi stărpiți în curând. Nimic în întreaga împărăția sfântă a lui Dumnezeu nu va putea provoca scandal. Iehova va pune împărăția sa sub conducerea și administrarea lui Christos Isus, Unsul său, Regele său și odrasla dreaptă a lui, și aceasta se va face în împlinirea făgăduinței sale: „Și voi aduna rămășița oilor mele din toate țările, unde le-am alungat, și le voi aduce iarăși la staulele lor, și vor crește, și se vor înmulți. Iată, vin zile zice Domnul, că voi ridica lui David odraslă dreaptă, și rege va domni și va prospera, și va face drept și dreptate pe pământ. În zilele sale Iuda se va mântui, și Israel va locui în siguranță; și acesta este numele lui, cu care se va numi: *Iehova mântuirea (după alte traduceri: dreptatea) noastră*”. Ieremia 23: 3, 5; trad. Dr. N. Nitzulescu.

⁵¹ Apoi se va auzi un glas puternic bubuind în întreg universul și preamărind pe Cel Prea Înalt: „Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuetul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: 'Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărătească”. (Apocalips 19: 6) Toți de pe pământ cari iubesc și servesc pe Iehova să lupte acum cu energie și statornicie pentru numele lui și împărăția sa! Las' pe dușman să facă ce vrea; noi știm că ziua liberării este aproape; și deaceia cântarea de laudă pe care o cântă acuma poporul lui Iehova spre mărirea numelui său sfânt va răsună mai departe din vecinicie în vecinicie spre onoarea și preamărirea Celui Prea Înalt.

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Dela cine vine făgăduința exprimată în acest text? Explică cu ajutorul scripturilor cine trebuie liberat, prin cine și de ce?
- Alin. 3. „El va fi sfânt”. Cum se va realiza aceasta?
- Alin. 4. Ce înseamnă această declarație: „Casa lui Iacov își va lua înapoi moșiile”?
- Alin. 5. Arată cu ajutorul scripturilor dacă poporul scris în Psalmul 83: 12 se va realiza cu succes.
- Alin. 6, 7. Arată cine este „casa lui Iacov” și „casa lui Iacov”.
- Alin. 8—13. Arată cum se explică cu alte scripturi ce semnificativ și potrivit sunt numite „foc” și „flacăra”, când este scris: „Dar casa lui Esau va fi miriștea”, și cum „vor aprinde și vor mistui” aceste flăcări pe „domiți”.

- Alin. 14—18. Arată motivul pentru ce au putut dușmanii lui Dumnezeu să-și urmeze cursul neîmpiedecați atât de mult timp. Arată armonia care există între Deuteronomul 2: 4, 5, 8 și declarațiunile din Obadia 19 și Numeri 24: 17—19.
- Alin. 19—24. Cum vor stăpâni „cei dela miazăzi” „muntele lui Esau”? Arată cum se împlinește Amos 9: 12. Când vor stăpâni „cei din cimpie țara Filistenilor? Cine va stăpâni „ținutul lui Efraim și al Samariei” și cum? Cum și când va stăpâni „Beniamin” „Galaadul”? Ce par a arăta așa dar aceste tablouri profetice în mod clar?
- Alin. 25—29. Cine sunt „prinții de război ai acestei oștiri a copiilor lui Israel”? Când și cum „vor stăpâni țara Cananiților? Cine sunt „prinții de război ai Ierusalimului”? Cum ajung în stăpânirea „cetăților de miazăzi” și ce impresie face aceasta asupra lor?
- Alin. 30. Arată motivul uniții de acum a scopului și acțiunii serviciilor credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ.
- Alin. 31, 32. Cine sunt cei nelegiuți? Ținând seama de ceea ce stă scris în Ezechiel 33: 11, arată motivul pentru scopul lui Dumnezeu cu cei nelegiuți și explică cum va proceda cu ei în cele din urmă.
- Alin. 33, 34. Cum și când se împlinește Psalmul 102: 13? Pentru ce dăruiește acum Iehova o astfel de favoare organizației sale.

- Alin. 35—40. Explică, citând scripturi spre ilustrare, înțelesul expresiunii „izbăvitorii”, care este întrebuintă în versetul 21? Cum se suie acești „izbăvitori” „pe muntele Sionului”?
- Alin. 41, 42. Când și cum se împlinește Psalmul 122: 3, 4? Ce este de lipsă pentru toți cari sunt numiți în Obadia 21 „izbăvitori”? Ce descopăr scripturile aici despre izvorul mântuirii și canalul prin care este dată? Când se va răfui Iehova cu dușmanii lui, cum se va purta cu aceia cari au pângărit numele lui?
- Alin. 43—47. Care este datoria încredințată izbăvitorilor cari se suie pe muntele Sionului? și cum îndeplinesc ei această lucrare? Cum este arătată dinaintea lor la aceste profeții? Pentru ce va fi adusă o astfel de pustiere peste „Edom”, după Ioel 3: 12, 19—21 și Ieremia 49: 17, 19, 20, 22? Ce trebuie să știe și să facă acum rămășița? Pentru ce?
- Alin. 48—50. Arată, citând pasaje din Sfânta Scriptura, cum va înălța executarea judecăților lui Iehova pe pământ cuvântul și numele său.
- Alin. 51. Ce trebuie să facă așa dar toți cari trăiesc acum pe pământ și iubesc și servesc pe Iehova?

(W. T. din 1 August 1936)

Revistă editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.
SOC. ANONIMĂ

Sădrada Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — Isaia 54: 13 (Versiune engleză)

CORECTURĂ

În revista No. 1/1937, partea I-a, în paragraful 15 s'a omis o greșeală.

Textul corectat este următorul:

¹⁵ În anul 1914 Christos Isus a fost pus de Iehova pe tron; dar Edomiții moderni, clerul, au lepădat pe Christos, Regele. Martorii Domnului au mers din ordinul său și au vestit tuturor cari au voit să asculte că Domnul este în templul lui cel sfânt și poruncește tuturor să deie ascultare cu vintelor sale...

Adrese pentru comandă:

România: Str. Crișana 33, București 2
Cehoslovacia: Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Jugoslavia: Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța: 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia: 66. rue de d'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada: 38—40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia: 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.
Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual

România: Lei 120.—
Pentru străinătate; Lei 150.—
Cehoslovacia: Coroane 24.—
Franța Franci francezi 20.—
Belgia; Franci belgieni 24.50
Statele-Unite: Doi. 1.—